



EDITA LA SECCIÓ REVISTA DE L'ATENEU

SANT JUST DESVERN

LA VALL DE VERÇ

PER A CONÈIXER EL TEU POBLE

Any V N.º 46

Març - 1983

55 Ptes.

ORFEÓ ENRIC MORERA



- St. Just, poble de luxe
- Ràdio Desvern
- Handbol femení: Campiones!

DIA	HORA	LLOC	ENTITAT	ACTIVITAT
MARÇ				
12	19	Ateneu	S.E.A.S.	Conferència sobre la comarca de la Noguera a càrrec de Francesc Fité
12 i 13	tot dia	Canillo	Club Esplai	Excursió a la neu a Canillo (Andorra)
13	6	Noguera	S.E.A.S.	Excursió en autocar a la Noguera visitant Ager i Terradets. Itinerari a peu: Ager, Portell de Claramunt, Coll d'Ares, Església de Pedra i Ager. Inscripcions: dies 7 i 8 de 8 a 9 de la nit a L'Ateneu.
13	tot dia	Ripoll	Orfeo	14a. Jornada de treball dels grups intermedis de Catalunya, amb la participació del grup Verns de Sant Just.
19 i 20	tot dia	Montserrat	S.E.A.S.	Travessa del massís del Montseny per la Secció Juvenil.
19 i 20	tot dia	C.Ginestar i altres	C.E.J.	Tercera Acampada Urbana.
20	17	Ateneu	Rialles	Representació de Mim a càrrec de la Companyia Garigots amb l'espectacle "Llibres i trastos vells".
26 i 27	tot dia	Parc de la Roqueta	Joves Barri Sud	Festa de Primavera amb diversos actes.
27	8	C.Esplai	Club Esplai	Excursió comarcal. La trobada per a la sortida tindrà lloc al local del Club d'Esplai.
27	tot dia	Vallvidrera	S.E.A.S.	Excursió dels Infants al pantà de Vallvidrera.
ABRIL				
1 al 4	-	Noguera	S.E.A.S.	Travessa als Montsec d'Ares i de Rubies per la Secció Juvenil de la SEAS.

VOLEM AMPLIAR LA TAULA DE REDACCIÓ

Si has seguit la revista, hauràs pogut comprovar que tant per l'ampliació del nombre de pàgines com pels temes tractats, el treball que s'ha anat fent ha estat cada vegada més gran. Ara, estem en un punt en el que necessitem la teva col.laboració si t'agrada escriure i vols col.laborar amb el teu ajut per continuar millorant LA VALL DE VERÇ.

Ens cal ampliar la Taula de Redacció, i per aquest motiu fem aquesta crida. Pots trobar-nos tots els dimarts a les 8 del vespre a l'Ateneu o bé trucant-nos al telèfon 371.57.73.



CHILDREN'S PARK

JARDÍ D'INFÀNCIA EN PLENA NATURA

**OBERT TOT L'ANY DE 7 A 19
NURSERI DES DE 2 MESOS
CUINA PRÒPIA
ANGLÈS, NATACIÓ, RÍTMICA...
OFERIM CONTINUITAT EN LES
MILLORS ESCOLES**

**c/.Roser, 16 - Tel. 371.93.97 Sant Just
(darrera Can Melic)**

LA VALL DE VERÇ

LA REVISTA DE ST. JUST



C/.de l'Ateneu, 3 i 5
Tel.: 371.57.73
SANT JUST DESVERN
(Baix Llobregat)

TAULA DE REDACCIÓ

Antoni Anguera
Carles Benítez
Xita Camps
Josep Lluís Gil
Jordi Gironès
Joan Gonzàlez
Enriqueta Montagut
Juli Ochoa
Pere Orriols
Col.laboradors
Joan Gironès
Joan Millet
Miquel Reverter
Maria Quintana
Francesc Riera
Pep Vernier

Fotografies:

Xita Camps

La taula de redacció de la Revista no comparteix necessàriament el criteri dels articles que vagin signats.

TELÈFONS

Ajuntament
371.11.50
Ambulatori d'Esplugues i St. Just
371.03.94
Bombers de Sant Feliu
666.10.80
Creu Roja
371.03.30
Hospital Sant Joan de Déu
203.40.00
Parròquia
371.12.97
Policia Municipal
371.11.50
ATENEU - Secretaria:
dimarts i divendres
de 8 a 10 del vespre

Fotocomposició, muntatge i impressió:
La Bicicleta d'Esplugues stat.coop.ltda.
Àngel Guimerà, 37 - Tel. 372.57.51
Esplugues de Llobregat

Dipòsit Legal: B-35237-80

Ajuntament: després de 4 anys

Aviat farà quatre anys que vàrem escollir democràticament els homes i la dona que han format el nostre Ajuntament durant aquest temps. S'acosten noves eleccions i és moment de reflexió. Què ha succeït? Com ens ha provat aquesta aventura controlada de democràcia local? Abans de qualsevol altra consideració, convé destacar el que ha estat un dels fets més caracteritzadors d'aquest període: la divisió del consistori en dos blocs de forces molt equilibrades, que ha enfrontat massa sovint els vuit vots dels regidors de l'esquerra a l'oposició, amb els nou d'un bloc de govern formalment heterogeni, -al menys aparentment- que no ha patit greus problemes interns, però no ens veiem amb cor de cercar culpables; les víctimes n'hem estat tots els santjustencs. Una majoria tan ajustada debilita extraordinàriament l'autoritat moral del govern municipal.

Malgrat aquesta negativa situació de partida, les eleccions significaren, sens dubte, l'inici d'un real procés democratitzador de la vida municipal que ha permès incrementar la participació popular i una major sensibilització de l'Ajuntament pels problemes del poble. La creació dels diferents Consells Populars, malgrat el seu desigual funcionament, ha significat un avenç important en aquest sentit.

Fruit d'aquesta accessibilitat i de la innegable voluntat de servei de l'Ajuntament en conjunt, han estat una sèrie de realitzacions positives que no és ara el moment d'enumerar.

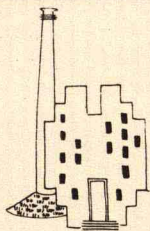
Aquests fruits, però, han estat per desota del que era d'esperar. L'actualització del govern municipal ha patit d'un greu defecte: la constant improvisació. La inexistència d'una política elaborada en la majoria de les àrees, s'ha traduït en un pobre "anar fent". La incapacitat per racionalitzar l'organització administrativa ha estat un dels punts claus en que el govern ha fracassat, segant d'aquesta manera els peus a altres possibles iniciatives.

Les properes eleccions clouran un període de quatre anys de govern i n'iniciaran un altre. Les guanyi qui les guanyi, cal desitjar que l'experiència viscuda fins ara no ens faci caure en els mateixos errors.

SUMARI

AGENDA	2
Editorial: AJUNTAMENT: DESPRÉS DE 4 ANYS	3
BREUS	4
L'AJUNTAMENT SUPLANTAT	5
ELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS (II): ELS IMPOSTOS (ib)	6 i 7
ST. JUST, POBLE DE LUXE	8 i 9
L'AGRICULTURA DE LES NOSTRES MASIES	10 i 11
ORFEÓ ENRIC MORERA	12 i 13
PERQUÈ UN MAPA O CARTA ARQUEOLÒGICA DE ST. JUST	14 i 15
RÀDIO DESVERN	16
CANAL 12 DE MOLINS DE REI	17
Esports: HOQUEI, PATINATGE, FUTBOL	18
Esports: HANDBOL FEMENÍ: CAMPIONES	19
Cas Carles i Xavier: EL TERROR CAVALCA DE NOU	20
Poesia: POEMES URBANS	21
Lector: SEAMOS COMPAÑEROS. MECANIZACIONES RIERA, S.A.	22
PLANA DE L'AJUNTAMENT	23
CUL-DE-SAC	24

Portada: BUST D'ENRIC MORERA

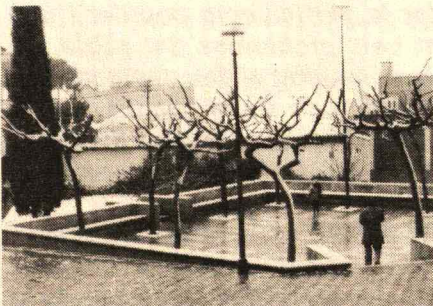


Hi ha coses inequívocament... santjustenques

UN POBLE UN PESSEBRE

El mes de Febrer ens ha retornat la imatge tot sovint obligada de Sant Just cobert de blanc fins les celles. La neu se n'encarregà els dies 10, 11 i 12 de transformar el poble en un escenari idoni de pessebre nadalenc. Els teulats, els cotxes, els turons propers... tot donava una imatge enfarinada digne de feia dos mesos. Sortosament no faltaren ni els ninots ni tampoc les batalles amb boles de neu.

Clar que, com les diades més blanques coincidiren amb Carnaval, molts pensaren que es tractava d'una disfressa natural potenciada per alguna candidatura ecologista que tenia com a finalitat l'inici de la campanya electoral, fet que fou desmentit posteriorment.



BONIQUES FAÇANES

Hi ha iniciatives que val la pena que siguin imitades per la ciutadania tota, alguns exemples podrien ser... posar el nom en català en el DNI, disfressar-se per carnaval o també enviar-nos un sobre, tancat i barret, farcit de bitllets de 1.000 a la revista (us estariem molt agraïts); encara que també hi ha d'altres activitats que estaria bé que tinguessin acceptació entre els viletans i fossin seguides a bastament, com la remodelació, neteja i embelliment de les façanes, com han fet els forners de Can Milà (propaganda! propaganda!), fent així que les façanes no siguin solament parets externes sinó, també, motiu de bellesa tant de la casa com de l'entorn. Si aquests tipus d'iniciatives tinguessin ajuda, amb rebuixos d'impostos per exemple, potser hi hauria més gent que s'atreveria amb la millora de la seva façana.

CAMPANYA DE NETEJA

Un dels maldecaps dels dirigents municipals d'aquí i d'arreu, és la neteja de les poblacions. Tant és així que s'han organitzat campanyes amb eslògans com "No embrutis animal! (que no ha tingut gaire èxit) o "Amb la cara neta fins la Barceloneta" que ha tingut una millor acollida. No és d'estranyar que amb una campanya publicitària tan ben organitzada, tothom hi vulgui col·laborar en la mesura de les seves possibilitats i imaginació. Així són nombrosos els ciutadans que es planten dissabtes, diumenges i festes preceptives davant la fonteta que hi ha al costat de l'Institut de BUP i transformen l'ex-bucòlic indret en un tren de rentat, on galledes, estropajax, mangueres, ariel per a superautomàtiques, spon-tex, i tota mena d'estrís que us pogueu imaginar (fins i tot inventar) són bons per a netejar tota mena de vehicles que vagin sobre rodes: bicicletes, "amotos", siscents, cadires d'invàlids, cotxes del Rallye de Sitges, fórmules l...etc, etc, etc.

I la Policia Municipal? Narianan, narianan, narianan. Narianan, narianan, narianan.

AUTOPISTA

També a l'entrada de l'autopista, la generalitat de la creu del padró ha organitzat un servei de neteja de vidres davanters de vehicles encapotats, on un grapat de mossos de neteja més aviat menuts (o en tot cas molt baixets) et fan el servei per un preu mòdic i sense possibilitat de negar-t'hi, doncs quan te n'has adonat ja tens el vidre en la segona fase de neteja. La primera consisteix en l'empastifament del vidre amb sabó i aigua (suposo) al patriòtic crit de Desperta ferro! (o potser és afanya't nano?!)

I parlant d'autopista, què em dieu de la meravellós sortida que ens han posat per a poder entrar a la carretera reial?. És un model nou anomenat Chicago 2000 plegable, que suposem que no encongeix i és totalment recte, no com el laberint que cal fer després, si volem entrar al centre de ST. Just city.

ATENEU

El canvi també arriba a l'Ateneu. En l'aspecte físic al menys. De moment s'ha canviat l'entrada al bar que ja és una finestra i per evitar que el personal hagués de penetrar al bar per tan difícil indret a partir de la remodelació s'entrarà al local per l'antiga porta de l'escola, sense que, però, calgui anar amb bata ni dur els deures fets per a poder fer una timba de cartes, prendre un vermout o simplement fer-la petar amb els amics. Degut al canvi, els billaristes disposaran d'un circuit tancat i hi haurà un espai més gran per a la col·locació de taules.

XIBEQUES

Hem rebut de l'agència de notícies "el Parador express" la següent nota informativa: El grup de teatre i d'animació "Els Xibeques" ha sofert darrerament les baixes de quatre dels seus components que han decidit marxar per tal de treballar en camps que els podessin interessar més que la feina que fins ara estaven desenvolupant amb el grup. La característica comuna dels marxans és la de trobar el límit de les pròpies possibilitats. Les baixes han estat cobertes amb la incorporació de nous elements.

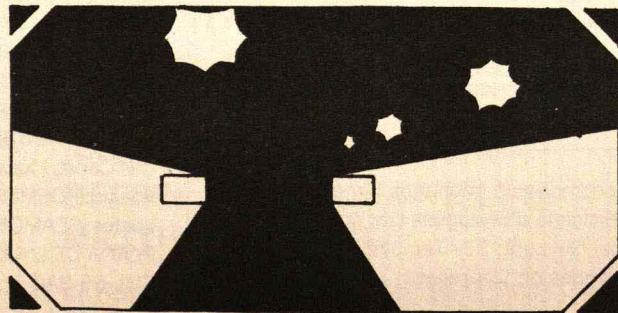
POCA LLUM

Tres de les vies ràpides del poble, SJ-1 carrer Bonavista, SJ-2 la Rambla i SJ-3 Carretera Reial tenen en comú, de dia, que hi ha força moviment de trànsit de vehicles, i, de nit, la poca llum de què disposem. Per aquest motiu s'ha pensat en un pla especial d'actuació que començarà a aplicar-se a finals d'aquest mes, pel qual continuaran mantenint pel matí la mateixa funció que fins ara i per la nit es transformaran en vies amoroses on els amants podran fer manetes en un ambient íntim i amb una llum adequada. I és que hi ha coses que són inequívocament...santjustenques.

El moro de la penya



La Rambla a les 12 a.m.



La Rambla a les 12 p.m.

L'Ajuntament suplantat

L'activitat municipal ha estat aquest mes ben minsa. El Ple Municipal ha estat un dels més ensopits dels quatre darrers anys. Temes, en la majoria, poc trascendents i vistosos, que van ser presentats al Ple sense massa preparació en les Comissions Informatives, allargant-se de forma innecessària les discussions.

L'ALCALDE VIATJA A MADRID

El passat dia 14 de febrer, el nostre batlle, en Robert Ramirez, i en Antoni Malaret, regidor d'urbanisme, es traslladaren a Madrid per tal d'entrevistar-se amb el jutge que condueix el cas de Carles Benitez i de Xavier Montón; així mateix, pogueren visitar els dos veïns nostres empresonats a Carabanchel. El dimecres següent informaren al ple d'aquest viatge, declarant que l'entrevista amb el jutge els havia deixat una bona impressió ja que es va mostrar ben disposat a concedir la llibertat provisional, si el fiscal concedia la seva necessària conformitat. La visita als nostres veïns també els semblà positiva, transmittint l'agraïment que en Carles i en Xavier els havien manifestat pel recolzament que el poble de Sant Just els havia donat en els moments més difícils.

TELEGRAMA FANTASMA

En el mateix Plé, i sense sortir del tema dels veïns detinguts, es feren públics els contactes que l'Ajuntament ha mantingut amb el "Defensor del Pueblo" per esclarir la paternitat d'un telegrama que aquest va rebre amb la signatura de l'Ajuntament, demanant la llibertat de Xavier i Carles. Essent que la Corporació Local no ha cursat cap telegrama a aquesta institució estatal i que el contigut d'aquell podria ser considerat injuriós, en titllar de delictiva l'activitat policial envers els nostres veïns, l'alcalde ha procedit a presentar denuncia, tot i que sembla totalment impossible arribar a esbrinar qui ha estat el suplantador del nostre Ajuntament.

CAÇA D'INDEPENDENTISTES

En finalitzar aquestes explicacions, n'Antoni Malaret feu una intervenció en la que expressà la seva preocupació pel que es podia anomenar "caça de l'independentista" i que aquells mateixos dies havia portat a més detencions. Finalment demanà l'abolició de la llei antiterrorista.

La qualificació d'aquesta intervenció com a miting, per part d'en Joan Malagarriga, provocà uns moments de tensió amb intervencions dels regidors Crespo i Barreda.

ES CONVOQUEN NOVES OPOSICIONS

En el darrer Plé Municipal s'aprobaren les convocatòries de nou oposicions pel proveïment de les següents places: una d'assistent social, dues d'auxiliars administratius, dues de paletes i quatre de manobres. Així mateix s'aprovà el contracte temporal de dos auxiliars administratius que ja han superat les proves.

Seguidament es debatiren els nous horaris dels funcionaris. L'acord inicial del consistori contempla dos possibles horaris, a escollir pels afectats: de 8 a 3 de dilluns a divendres i treballar un dissabte de cada tres, o de 8 a 2/4 de 3, treballant tres dissabtes de cada quatre.

Pere Orriols

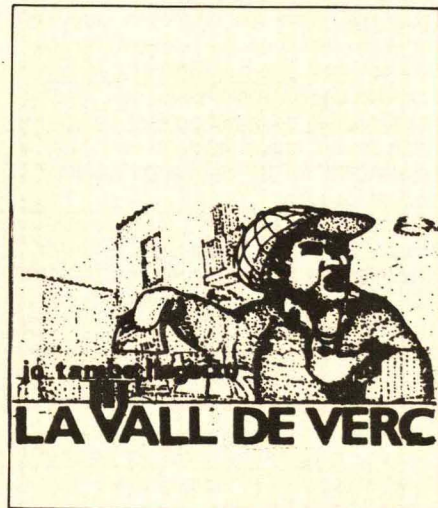
RECTIFICACIÓ SOBRE LA PETANCA

Al número anterior donàvem una informació sobre les noves pistes de petanca que va resultar errònia. Efectivament, el projecte que anunciàvem no sols ha estat aprovat, sinó que el proppassat 16 de Febrer s'ajornà la decisió, a la vista d'un nou estudi que -segons ens fa saber el regidor d'urbanisme- contempla la construcció de només 4 pistes i un millor aprofitament de l'actual plantació d'arbres, així com una nova vegetació que serà l'inici de la renovació de la Plaça Maragall, d'acord amb l'estudi fet. Així ens ho han dit i així ho rectificuem. Esperem poder donar la notícia de l'aprovació definitiva ben aviat.

INFORMACIÓ SOBRE TRANSPORTS

L'Ajuntament ens fa saber que la Corporació Metropolitana de Barcelona ha endegat un centre d'informació telefònica sobre les diferents xarxes de transport que cobreixen la seva àrea, ja sigui metro, autobusos o trens, quant a itineraris, horaris, tarifes, abonaments, etc.

L'horari inicial és de 7,30 a 20,30, els feiners, i de 8 a 14, els dissabtes. El telèfon és: 237.45.45.



RESTAURANT BAR i TERRASSA

diumenge nit i dilluns tancat

us esperem a

Sant Josep, 83 - Tel.: 371 46 19
SANT JUST DESVERN

Els pressupostos municipals

Els impostos (i b)

La resta de conceptes que formen part del pressupost municipal d'ingressos és del que tractarem avui. Normalment, trascendeixen les grans quantitats genèriques, però no els conceptes parcials i els seus valors. En qualsevol cas, el quadre adjunt és prou entenedor com per a no fer un tractat de política fiscal, pel que l'exposició serà curta i expressament mancada de valoracions. Aquestes caldrà fer-les potser, en el moment en què es produeixi un canvi de criteris sobre quins i com han de ser els impostos municipals. Les dades referides ho són a 30 de Novembre del 82 (columnes 2, 3 i 4), mentre que el pressupost és, evidentment, íntegrament el de tot l'any. En el proper número esperem disposar del tancament definitiu i veure com s'ha gastat els diners l'Ajuntament.

ALGUNES QÜESTIONS

El pressupost de l'Ajuntament de St. Just per a 1982 era e 225 milions, segons els capítols i conceptes que podeu veure. Al capítol I, començarem per dir que la llicència fiscal i el seu recàrrec, pressupostats en 8 + 8 milions, ha canviat també el sistema de valoració, motiu pel qual no s'ajusta al que realment correspon cobrar. La xifra contreta no és tampoc definitiva. Segons l'alcalde, Hisenda no ha comunicat el padró i els valors definitius, però creu que s'arribarà als 13/14 milions (entre ambdós impostos) contra els quasibé 8 ja cobrats. La contribució urbana està pendent de cobrament del segon semestre, a valors nous, motiu pel qual es presenta la diferència que observeu. La plusvàlua és un impost sobre transmissions patrimonials, basat en que "la millora de l'entorn augmenta el valor de la propietat que es traspassa i, per tant, la societat ha de recuperar una part del que li ha aportat". Basat en el mateix principi és la taxa d'equivalència, impost que grava les empreses cada deu anys, en funció de que aquestes no solen ser venudes, sino que són les accions que canvien de titularitat i, en tot cas, resulten beneficiades de la millora de l'entorn. He citat aquest impost, malgrat no figurar al pressupost del 82, perquè és d'aplicació quan li pertoca.

En el capítol II destaquem "consumicions a bars, etc." i "entrades a sales de festes". Aquests impostos es pacten amb els afectats per a evitar controls directes sobre el consum de begudes o les entrades. En el primer, la diferència entre el pressupostat i el contret no està massa clara, encara que l'alcalde assegura que finalment es cobraran unes 380.000 pessetes. El segon correspon íntegrament al Sunset (recordem la polèmica de fa dos anys, vegeu V.V. nov i des./1980, n°20 i 21).

"Els impostos son gravàmens tributaris per a mantenir els serveis de l'Ajuntament, mentre que les taxes són per al pagament de serveis que presta". D'aquestes, val la pena fer esment de l'anomenada "ocupació del subsòl" que s'aplica a les companyies de serveis (aigua, llum, gas, etc.). Consisteix en un 1.5% sobre el total de llurs facturacions referides a St. Just. La taxa sobre solars sense tancar i l'impost sobre solars sense edificar (capítol I) són els dos conceptes rebaixats per a compensar l'augment de la contribució urbana. La primera desapareix totalment al 1983, passant l'Ajuntament a actuar per la via de la sanció administrativa. Del segon no se sap com quedarà finalment, però es calcula-segona el batlle- que la recaptació global d'enguany serà d'uns 8 milions, 5 per desota de la de l'any passat. Una rectificació sobre l'article del mes passat: l'augment net que suposa la nova contribució, menys aquestes rebaixes, és d'uns 67/68 milions. A l'apartat d'imprevistos hi entren els ingressos atípics no classificables. Un exem-

ple real: una empresa ha donat 100.000 pessetes per a subvencionar la història de St. Just i ha volgut fer-ho a través de l'Ajuntament qui farà de transmissor. El capítol IV és, íntegrament, l'aportació d'un barem que fixa uns valors per habitant, segons el nombre d'aquests. A St. Just li corresponen unes 3.200 ptes per cada un dels 11.022 viletans que hi vivim. Finalment, val a dir que els 20 milions del capítol IX corresponen al crèdit demanat per l'Ajuntament per a atenuar les tensions de tresoreria. Aquesta és una operació corrent, segons l'alcalde, sotmesa a un interès elevat i amortizable en el mateix període fiscal.

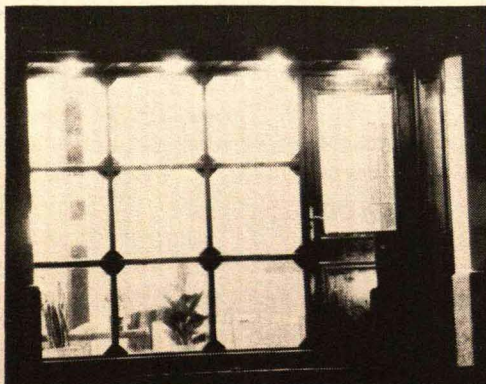
COM PAGUEM ELS SANTJUSTENCOS?

A la vista de les dades del quadre, diríem que el percentatge mig de recaptació volta el 60%. Segons en Ramirez, aquest és el nivell normal en voluntaria, assolint-se el 85% per l'acció de l'executiva. En general, sobre un 20% dels impostos es cobren d'un any per l'altre. Per les dades parcials de què dispenso, alguns impostos que al quadre podeu veure amb valors de recaptació de l'ordre del 25 al 50%, a 31 de desembre assoliren percentatges del 60 al 90%. Sembla, doncs, que al desembre es produeix un allau de pagaments. En qualsevol cas, el tancament definitiu del pressupost del 1982 ens donarà una resposta més fidel. Fins aleshores.

Josep-Lluís Gil



Les empreses aporten una bona part del pressupost municipal...



Meli Decoració

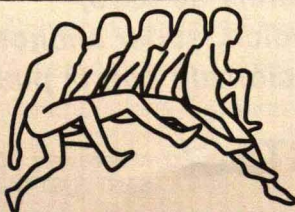
**MOBLES DE TOTS ELS ESTILS
MOBLES A MIDA**

Balmes, 15. La Miranda. Sant Just Desvern
Tel. 372.57.03

ESTAT DEL PRESSUPOST D'INGRESSOS DEL 1982 a 30-11-82

Titol	Pressupost del 1982	Contret del 1982	Recabtat	Pendent de cobrament
Recàrrec Renda Societats M. Assegurances				
" Llicència Fiscal Imp. Industrial	8.000.000	3.918.309	3.918.309	
" " IRTP Professionals i Artistes	20.000	129.320	129.320	
Radicació	12.500.000	12.305.689	5.951.051	6.354.638
Contribució Rústica	50.000	41.055	41.055	
" Urbana	54.000.000	16.187.399	16.187.399	
Llicència Fiscal Impost Industrial	8.000.000	3.918.309	3.918.309	
" IRTP Professionals i Artistes	20.000	129.320	129.320	
Solars sens edificar	12.000.000	13.155.344	4.211.190	8.944.154
Plus-vàlua	25.497.025	35.360.281	10.297.438	25.062.843
Arbitri especial solars	2.674.603	3.230.838	1.196.585	2.034.253
IMPOSTOS DIRECTES CAPITOL I	122.761.628	88.375.864	45.979.976	42.395.888
	54,56%		52,02%	
Consumicions en restaurants, bars, etc.	500.000	3.870	3.870	
" i entrades Sales de festes	750.000	750.000		750.000
Quotes entrades a Societats d'esbarjo				
Circulació de vehicles	12.000.000	12.086.250	7.165.380	4.920.870
Publicitat	10.000	1.250	1.250	
Pompes Fúnebres	500.000	453.390	453.390	
IMPOSTOS INDIRECTES CAPITOL II	13.760.000	13.294.760	7.623.890	5.670.870
	6,12%		57,34%	
Expedició de documents	400.000	365.782	365.782	
Plaques, patents, distintius	25.000	12.900	12.900	
Prestació serveis tècnics	25.000	2.000	2.000	
Vigilància especial establiments	1.000			
Guarderia	1.200.000	2.094.324	2.094.324	
Llicències urbanístiques	7.000.000	9.745.479	5.821.533	3.923.946
" obertura d'establiments	3.000.000	2.231.561	1.523.221	708.340
Recollida d'escombraries	14.000.000	14.650.740	6.862.265	7.788.475
Conservació de clavueram	3.500.000	3.453.071	721.533	2.731.538
Cementeri	1.000.000	1.022.780	1.022.780	
Camp d'esports	300.000			
Gimnàs municipal	1.000.000	154.145	154.145	
Mercat	1.200.000	1.176.743	1.176.743	
Escorxadador				
Guals	3.000.000	2.532.000	1.057.846	1.474.154
Taules i cadires	5.000	4.800	4.800	
Quioscs	100.000	34.750	10.000	24.750
Parades i barraques	10.000			
Indústries ambulants	800.000	727.012	703.012	24.000
Rodatge i arrossegament	5.000	2.500	2.500	
Ocupació del subsòl	8.000.000	10.458.138	6.999.928	3.458.210
Solars sense tancar	3.500.000	3.313.050	117.650	3.195.400
Neteja i decòrum façanes	10.000			
Reintegrant anuncis particulars	50.000			
" farmàcia funcionaris	150.000	132.719	132.719	
Multes	150.000	145.350	115.350	30.000
Recàrrecs d'apremi	500.000			
Interessos de demora	50.000	285.086	160.750	124.336
Imprevistos	50.000	945.692	942.068	3.624
TAXES I ALTRES INGRESSOS CAPITOL III	49.031.000	53.490.622	30.003.849	23.486.773
	21,79%		56,09%	
Participació Fons Nal Cooperació Municipal	38.723.372	35.183.136	35.183.136	
APORTACIÓ ESTATAL CAPITOL IV	38.723.372	35.183.136	35.183.136	
	17,21%			
Interessos de depòsits	500.000	415.059	415.059	
Concessions	204.000	204.000	153.000	51.000
INGRESSOS PATRIMONIALS CAPITOL V	704.000	619.059	568.059	51.000
	0,31%		91,76%	
Reintegrant avenços funcionaris	10.000	1.424.000	521.100	902.900
OPERACIONS FINANCERES -ACTIUS- CAPITOL VIII	10.000	1.424.000	521.100	902.900
			36,59%	
Prèstecs empreses comercials (oper. tresoreria)	10.000	20.000.000	20.000.000	
OPERACIONS FINANCERES -PASSIUS- CAPITOL IX	10.000	20.000.000	20.000.000	
TOTALS	225.000.000	192.387.441	119.880.010	72.507.431
	100%		62,31%	

GIMNAS LLORENÇ



ACTIVIDADES QUE SE REALIZAN

- GIMNASIA MANTENIMIENTO
- GIMNASIA RITMICA INFANTIL
- SAUNAS (jøm-masac)
- SOLARIUM
- QUIROMASAJE
- KARATE
- JAZZ
- YOGA
- JUDO

Telefono 372.31.52

HORARIO TODO EL DIA
mañanas - tarde - noche
c/. Marqués de Monistrol, 5
SANT JUST DESVERN

Sant Just: Poble de luxe

Ja fa anys que Sant Just té fama de ser un poble car, molt més car que els pobles del seu entorn. La seva situació geogràfica, relativament allunyada dels nuclis industrials i de les vies principals de comunicació, i la seva zona de muntanya encara força àmplia, l'han convertit en un poble mig residencial. L'aspecte negatiu d'això ha estat l'augment constant del cost de la "cistella de la compra" i dels habitatges. En aquesta ocasió farem un breu estudi sobre l'evolució i la realitat actual d'aquests darrers.

D'entrada cal assenyalar uns trets essencials que vénen a ser com una mena de síntesi del que tot seguit desenvoluparem:

- Sant Just és més car que els pobles dels entorns.
- Els preus han baixat en els dos darrers anys.
- La gent contracta més pisos en lloguer que no pas en venda.
- La construcció de noves edificacions s'ha aturat.

Sant Just segueix essent el més car

Tal com hem dit abans, el nostre poble és certament més car que les poblacions veïnes, i en el preu dels habitatges això es nota prou.

Fins ara, hom podia adduir que qualitativament Sant Just era molt superior als altres pobles, si bé actualment aquesta consideració ha perdut molts punts donat que aquí no hi ha hagut una destacada millora urbanística mentre que els nostres veïns, molt més degradats durant l'època franquista, han fet un esforç per millorar urbanísticament. En aquest sentit, hi ha algunes zones remodelades d'Esplugues, ben properes a Sant Just, on podem trobar pisos en venda quasi un 20% més barats que aquí i de característiques qualitatives i ambientals força similars. Això comença a ser observat pel ciutadà que, en trobar més car l'habitatge al nostre poble, acaba valorant-los comparativament i adquireix finalment el més assequible, que no és pas el santjustenc.

En tot això hi juga un paper fonamental la crisi econòmica que pateix, sobretot, la classe treballadora, la qual bàsicament lloga en lloc de comprar, mentre que els qui tenen més poder adquisitiu segueixen

veient Sant Just com a lloc ideal per a tenir-hi una torre amb jardí. D'aquesta manera, els ciutadans autòctons majoritàriament compren els pisos més assequibles o bé lloguen, mentre que els nou-residents, ja siguin vinguts de Barcelona o estrangers, adquireixen els pisos més cars o les torres. En general, hi ha més oferta d'habitatges en venda que no pas en lloguer (actualment hi ha al poble uns 800 pisos en lloguer), i d'aquests hi ha una demanda superior a l'oferta, llevat en els casos de pisos d'alt-standing.

Cal destacar el fet, observat en els darrers anys, que força gent jove, que fa temps va comprar el seu pis fora del nostre poble, ha tornat ací ja sigui comprant l'habitatge o fins i tot llogant-lo. No sabem pas si per enyorança o bé perquè el lloc on anaren a residir no superava qualitativament i ambientalment el nostre poble. Sobre l'adquisició d'habitatges, cal destacar el fet, que es donà durant els anys 70, d'una necessitat general de comprar el pis, de tenir-lo com a una propietat. Això ajudà encara més a encarir els preus d'aleshores.

Algunes dades sobre els preus

Actualment, els preus han baixat quelcom respecte als de fa uns dos anys. Avui podem llogar un pis mitjà per una xifra mensual que oscil·la entre les 15 i les 20.000 pessetes, si bé en podem trobar algun de 12.000 al Barri Sud, més populós i menys afavorit ambientalment. Pel que fa a la venda, els pisos que fa poc es venien a 3 milions actualment els podem trobar per 2 milions de pessetes. Evidentment ens estem referint als pisos menys dotats. Aquests són pisos petits, d'uns 70 m², que sempre han estat els predominants al poble anteriorment. Si el pis desitjat té més planta i

està situat en una bona zona, el preu es dispara dels 5 als 8 milions. Aquests són els més abundosos avui dia.

Pel que fa a les torres, hom les troba per un valor que supera els 10 milions de pessetes, i alguna d'elles arriba als 55 milions!. El que actualment està tenint una bona acceptació són les torres mitjaneres (grup de torres edificades conjuntament, moltes d'elles cooperativament pels compradors-propietaris) que oscil·len entre 10 i 15 milions. No oblidem que el somni de la torre i el terreny segueixen essent l'al·licient principal per als futurs residents del poble.

Posats a comparar una mostra barata i una altra de cara entre els preus de venda de pisos de Sant Just i dels pobles veïns, hem comprovat com un pis que ací val 3 milions, el podem trobar a Sant Feliu, de característiques similars, per 2 milions. I un pis que ací el pagariem a 18 milions, a Esplugues en demanen 15. No obstant, sembla que la tendència apunta vers una disminució d'aquestes diferències car les dificultats econòmiques i l'esmentada igualació qualitativa, així ho condicionaran.

Relacionat amb els preus i la crisi econòmica actual, ens hem assabentat que els problemes de pagament han augmentat en el darrer any sense que la tendència vagi a millorar-ho.

Un futur sense planificar

Sant Just sempre ha estat un poble amb força constructors de nivell mitjà. La Constructora Malaret era l'excepció, poden considerar-la com a l'empresa més gran dedicada a la construcció, i localitzada ací. Avui, l'empresa ha desaparegut, i els altres contractistes es dediquen a obres menors; les obres grans són ateses per empreses foranes. El cas és que a Sant Just no hi ha actualment sones d'expansió urbanística que permetin un nivell de creixement en la construcció de pisos. La qualificació 20a (habitatge unifamiliar aïllat) marca uns límits que ja els trobem fins i tot dins del poble, com és el cas de la zona que va des de la Rambla fins al carrer Sadet. Aquests so-

**Materials Construcció
Rajoles Sanitaris
Griferies Armaris i Miralls**

J. TAXÉ

Tot al servei de la construcció

Verge dels Dolors, 23
Miquel Reverter, 22
Telèfon 371.83.34

SANT JUST DESVERN

Luïsa

CALÇATS

**Encontrareis de todo,
zapato ortopédico, super anchos
y todo lo relacionado con la piel**

BONS TRACTES!

c/. Bonavista, 101
SANT JUST DESVERN



"Les cases dels socialistes"

lars han de ser de 600 m2., com a mínim, per a poder-hi edificar.

Les perspectives, malgrat la disminució esmentada dels preus, són poc favorables a la construcció de pisos d'abast per a una bona part de treballadors del nostre poble. Tampoc no hi ha Plans Parcials, ni està gens clar per on s'hauria d'expandir el poble donat que és un tema complexe i de molta càrrega política, que fins ara no s'ha tractat en profunditat. Per altra part, la solució del Walden no ha estat del tot satisfactòria per a la gent del poble, tot i que en ell hom pot aconseguir 120 m2. per uns 4 milions, donat que el tipus d'habitable no agrada a molts, a la qual cosa cal afegir-hi les falles en la qualitat de l'edifici. Els santjustencs hi troben en ell un mal menor quan llur economia no els permet adquirir un habitacle unifamiliar o un pis del nucli central urbà.

Amb tot el que hem dit no hem fet altra cosa que acumular una sèrie de dades perquè el nostre lector pugui tenir més informació sobre un tema que tant interessa tots els santjustencs. Més enllà d'això ens queda la sensació de què estem en un poble més agradable per viure-hi que els del seu entorn, però que a canvi paguem un peatge més car.

Jordi Gironès

MUNICIPI	EDIFICIS DESTINATS A HABITACLE FAMILIAR				EDIFICIS I COMPLEXES	TOTAL
	EXCLUSIVAMENT		PRINCIPALMENT			
	de 1 habitacle	de 2 o més	habitacles d'ús agrari	habitacles ús no agrari		
Sant Just Desvern	1006	219	4	247	194	1670
Esplugues	747	276	0	922	385	2330
Sant Joan Despí	428	231	51	745	274	1729
Sant Feliu Llobregat	810	346	4	731	373	2264



AMAT FINQUES

establerts l'any 1950

- Propietat Vertical (Lloguers)
- Propietat Horitzontal (Comunitats)
- Compres - Vendes Finques
- Assessorament Jurídic
- Contribucions Urbanes: Altes, baixes, etc.

administradors i advocat col·legiats

Passatge Serral, 9 Telèfons 371.86.09 - 371.85.51 SANT JUST DESVERN

L'agricultura de les nostres masies (II)

CAN MÈLIC

Vers l'any 1704 aquesta masia ja té el nom de Can Mèlic, el qual no s'ha perdut fins els nostres dies. L'actual propietari és en Jaume Gelabert i Mallol, a qui li pertocà per herència. Aquesta finca solament té quatre hectàrees. A principis d'aquest segle es plantaren en ella un centenar de tarongers i de mandarines, havent-hi una classe de taronja àgre de la que es collia la flor i la venien a una farmàcia de Sarrià on en feien aiguanaf. Al costat de la riera hi havia una feixa, i degut a què hi havia força aigua hi posaren una safareig en el que, durant molts anys, hi anaren les dones del poble a rentar-hi la roba, tal com succeïa en els horts de Can Ginestar. Antigament, per anar a Can Mèlic, i a d'altres masies, s'havia de passar per un petit engorjat i aleshores s'havia de creuar la riera, que sempre tenia aigua, pel que s'hi posaven unes pedres per tal de travessar-la amb el consegüent risc de caure-hi dins. L'any 1931 o 32 s'hi construí una passarel·la de formigó amb baranes, pel que els vianants ja respiraren més tranquils. En aquesta masia també hi havia vinya, garrofers, ametllers i arbres fruiters. Als conreus de regadiu s'hi feien verdures de tota classe i al de secà farratge per a les vaques. Recordo que quan jo vaig venir a viure a Can Mèlic, l'any 1922, ja tenien unes quinze vaques i la llet que treien la duïen a una lleteria de Barcelona fins que, l'any 1937, la família posà una lleteria al costat de la plaça del mercat, on avui hi ha la botiga de Can Candeler. Això durà fins al 1951, convertint-se aleshores en botiga de verdures del seu propi hort. L'any 1964 començà a desaparèixer tota classe d'arbres fruiters i de verdures de la masia, restant-ne solament un trosset de terreny, deixant pas a les pistes de tennis, les piscines i el restaurant que avui hi ha. La façana de la masia segueix essent força igual si bé s'han fet moltes reformes a tota la resta de la masia.



Can Candeler

CAN CANDELER

Aquesta masia és molt antiga, havent estat propietat de diferents amos i havent canviat de nom en diverses ocasions, fins arribar a l'any 1670 quan passa a dir-se Can Candeler, el qual nom prové d'haver-la posseït un tal Gelabert que era d'ofici cerer (feia ciris i candeles). En aquell any era habitada per un tal Badia.

La informació que he obtingut sobre aquesta masia m'ha estat facilitada amablement per en Josep Maria Mestres i Gelabert. Els Gelabert i Mestres, que són els actuals masovers, ja començaren a tenir cura de la masia l'any 1812. En els primers temps hi havia poc conreu, i ben aviat plantaren la vinya, garrofers, ametllers, oliveres i figueres. La finca té, entre la terra de cultiu i el bosc, unes 10 hectàrees. Actualment es cullen verdures, si bé no massa quantitat, i són venudes en dues botigues del poble. L'horta és regada mitjançant una mina d'aigua, a la que hi anàvem alguns jubilats per omplir-hi la garrafa fins que un bon dia ens

trobarem amb un rètol, posat pel nostre Ajuntament, que deia "Aigua contaminada". Resulta ser que prèviament s'havien fet unes anàlisis que havien aconsellat tal mesura. Ara la mina i la part de l'horta han passat a ser propietat de l'E.N.H.E.R., però els Mestres la segueixen treballant.

En el capítol anecdòtic me'n recordo que fa anys, vora el camí ral, hi havia gran quantitat de figues de moro que anaven a collir molts veïns del poble.

Actualment, la masia i 3908 metres quadrats de terreny ja són propietat dels Mestres i Gelabert, havent-ho comprat després de quatre generacions de treball i esforç esmerçats en ella. La vinya fa anys que desaparegué, d'ametllers en queden ben pocs, alguns garrofers, i de figueres i oliveres unes tres. Tal com hem dit abans, la verdura és el principal producte conreat. Finalment, cal parlar del petit, però bonic, bosc de pi pinyer que hi ha en ella i del que destaca un pi que, segons calcula en Josep Maria pot tenir uns cinc-cents anys.

manipulados
COCA S.A.

Isaac Peral, s/n.
Teléfonos 371 31 04 / 371 31 50
SAN JUSTO DESVERN (Barcelona)

forn de pa

JAQUELINA

Carretera Reial, 25 - T. 371.12.44
Bonavista, 75 - T. 371.16.85
Walden 7, tenda 28 - T. 371.54.13
sant just desvern



Can Carbonell

CAN BIOSCA

Can Biosca havia estat una heretat o dependència de Can Cortès, i se la coneixia per Can Arnella, estant habitada per un tal Pere Joan Arnella. L'any 1650 ja porta el nom de Can Biosca, i l'any 1799 és habitada per un tal Jaume Biosca.

Desconec l'extensió de la finca, la qual és gran però cultivada. A través de l'Antonet Masalies he pogut recollir algunes de les dades que segueixen. A principis de segle la propietària era Elvira Jové, vidua de Vidal i Ribes, la qual, en morir, la deixà en herència al seu nebot Vidal i Ribes. L'any 1913 entrà com a masover en Joan Masa-

lies i Pijoan. Aleshores hi havia garrofers, vinya per al consum propi, ametllers, oliveres i arbres fruiters, essent molt productiva. Destacaven els vegetals de totes classes: porros, pastanagues, cerfull i griella, aquestes dues darreres eren de cultiu difícil i eren apreciades. Un dia a la setmana anaven al Born i tenien una botiga a fora del Mercat de Sarrià. L'any 1939, en comprar-la en Bofarull fou indemnitzat Joan Masalies, i la producció agrícola canvià força, així com els diversos masovers que passaren per ella. Del 1955 al 1966, essent masover Josep Domènech i Ibàñez, s'hi instal·là una granja avícola i porcina.

Aleshores es collia de nou força verdura, així com ordi, blat i llegums. Actualment es cull poc en aquesta masia, de la que solament en resten les parets i àdhuc la porta és tapada. Tot l'edifici està aprofitat per a habitacles, i a la planta hi ha un taller metal·lúrgic propietat d'un tal Amat de Sant Feliu de Llobregat.

CAN CARBONELL

Aquesta masia és una de les primeres que es fundaren en el nostre poble. Segons dades del mateix propietari actual, en Josep Carbonell, la masia data del 1198. La seva finca té unes 33 hectàrees, en la que hi ha un agradable bosc en el que s'hi fan rovellons i barreja. La collita principal durant el segle XIX fou la de la vinya, fins arribar la fil·loxera. Aleshores s'havien fet 20 bótes de vi de vuit càrregues. Més endavant la vinya es tornà a replantar i els tarongers i les oliveres esdevingueren abundants a la finca. Actualment encara es conserva el trull per a aixafar les olives. També hi havia garrofers i ametllers, i es feia blat, ordi, cigrons, besses i verdures per al consum propi. Segons m'explicà en Josep Carbonell, venien carros d'Igualada a comprar les taronges donada la seva abundància, fins que a l'introduir-se la classe "Califòrnia" a València, aquesta aconseguí imposar-se a tot arreu fent desaparèixer les altres d'aquí i d'allí. Avui dia sols en queda el record.

A partir de la darrera guerra civil, aquesta masia incrementà el conreu de les verdures i d'alguns tipus d'arbres fruiters, venent els productes a una botiga del poble. Actualment encara conserva l'única vinya del poble, de la que s'han tret alguns anys fins i tot 500 litres de vi. Hi ha també més ametllers que abans, mentre que els garrofers es van perdre. També hi ha alzinars. Molta de la terra abans conreada a base de molts esforços, actualment s'està perdent i el bosc la torna a prendre. Els terrenys que encara es conreen estan arrendats a en Bartomeu Pedrerol. El germà gran de la família Pedrerol viu a la masia a fi i efecte de conservar-la, i en ella disposa d'aigua de mina, mentre que l'altra que hi havia al bosc està actualment destruïda.

Joan Gironès

NOTA: El capítol aparegut en el darrer número anava signat per en Jordi, degut a una errada involuntària. L'autor era, evidentment en Joan Gironès. Com veieu, tot queda entre família. Excuses mil.

La Tia Carmeta

"coses per a tu i la casa"

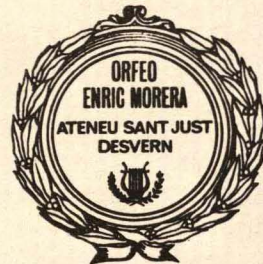
PLAÇA VERDAGUER N° 5

32 anys de l'Orfeó Enric Morera

El dia 11 de maig de 1951 s'aproven uns estatuts provisionals de l'Orfeó Enric Morera, sent el seu fundador en Josep Piquet i Gelabert i el primer president en Francesc Riera i Morejón.

Aquest dia va començar la seva activitat una nova secció de l'Ateneu, 60 homes i dones sota la batuta musical del Mestre Pere Mañé i Baleta. Fins aquí, els seus inicis que molts de vosaltres ja coneixeu, però la història de l'Orfeó és molt llarga i extensa i no tots els qui ens llegiu l'heu viscuda.

Primer parlarem del seu passat, que no és res més que els fonaments del seu present, i després d'aquest present parlarem amb el seu actual mestre i també amb el seu president.



Per fer la història de l'Orfeó res més senzill que anar a trobar en Rafael Malaret, ell a més de ser cantaire fundador en actiu, és qui ha guardat i arxivat tota la vida de l'Orfeó: programes, fotos, cartes, ressenyes de viatges, etc.

A les meves preguntes no hi ha cap dubte, contesta amb un esperat "això deu ésser per aquestes dates" i després d'uns segons diu satisfet "veus, ja t'ho deia: aquí ho tens, i davant teu tens les dates, noms o xifres que demanaves".

La història: el mestre Mañé deixà de dirigir l'Orfeó l'any 1955, al 56 es feu càrrec de la direcció el mestre Antoni Coll i Cruells fins que a l'any 1974 és en Ricard Macias i Canalias qui ocupà la direcció fins al 1980, i a partir del 1981 porta la direcció en Xavier Jofre i Lopez.

La vida musical de l'Orfeó va experimentar una gran activitat l'any 1959 en crear-se els Concerts d'Estiu que tingueren per marc els jardins particulars de conveïns nostres des del seu inici fins al 1974 en què finalitzaren; hi varen actuar nombroses personalitats musicals, entre elles: Mercè Plantada, Conxita Badia, Carme Bustamante, Manuel Asensi, Rosa Sabaters, Rosa Balcells, Teresa Balcells, Trio Bartok, etc. Dins l'àmbit musical propi de l'Orfeó cal esmentar l'any 1960 col·laborà en la inauguració de les antenes de la Televisió Espanyola, i el Nadal del 1961 estrenà la suite "Una nit de Nadal" del mestre Rafael Ferrer.

Fa la primera sortida a l'estranger l'any 1963 expressament convidat per l'Escola Municipal de Música de Pamiers (França). L'any 1965 participa al concurs internacional "Guido d'Arezzo" d'Arezzo (Itàlia) quedant classificat al 7è. lloc. El 1966 en un dels viatges més bonics, tant a nivell musical com humà, l'Orfeó és rebut pel mestre Pau Casals a la seva residència de Molig (Conflent) i després a Sant Miquel de Cuixà. L'Orfeó va assistir com oïdor a l'audició del Pessebre, que va dirigir el mestre Pau Casals, i després es va cantar el Virolai, quedant-nos un record emocionant, mentre tothom volia abraçar l'Abat Escarré. L'any 1967 tornà al concurs d'Arezzo i va fer concerts a Gorizia, Trieste i Monfalcone. El 1971 participa al concurs a Gorizia, Trieste i Monfalcone. El 1971 participa al concurs de cant internacional de Gorizia i a la setmana musical de Monfalcone. El 1975 tornà a la setmana musical de Monfalcone



feient concerts a Grado i al mateix Monfalcone, i per últim, l'any 1982 anà a Monfalcone a inaugurar els jardins "Sant Just Desvern".

Per què tantes visites a Monfalcone?. Doncs és tant senzill com el fer amics a través del cant. L'any 1965 l'Orfeó va conèixer el Cor "Ermes Grion" de Monfalcone, que també participava al concurs d'Arezzo d'ençà de llavors, i encara que el seu Cor era d'homes sols es van anar creant uns lligams tant forts que a Sant Just vàrem inaugurar una plaça amb el nom de Monfalcone i, com deïem més amunt, uns jardins a Monfalcone amb el nom de Sant Just Desvern.

Dins el nostre país han estat nombroses les actuacions de l'Orfeó: Tarragona, Vic, Sitges, Olot, Perpinyà, Mallorca, etc., a Barcelona ha donat concerts al Palau de la Música Catalana, a l'Orfeó Gracienc, al Tinell, a la Capella de Santa Àgueda, a la Televisió, etc. Dins l'estat espanyol ha fet actuacions a Sant Sebastià, Santiago de Compostela, a Sagunt, obtenint el 3er. pre-

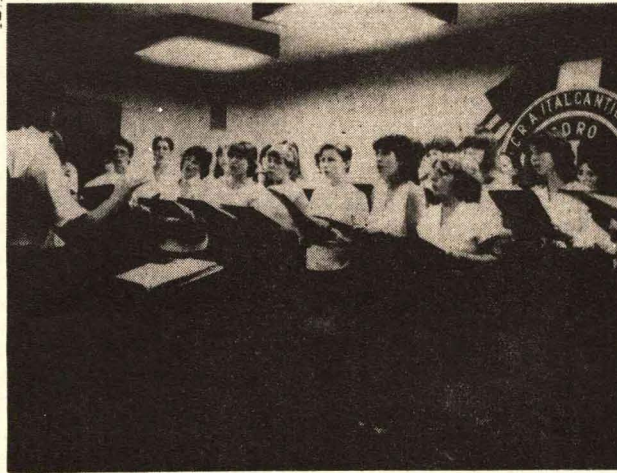
mi, i a Torreveja el 3er. premi de Polifonia; ha actuat dues vegades al concurs coral de Cant Basc a Tolosa (Guipúzcoa).

Ha fet concerts sota la direcció dels Messtres Joan Balcells, Rafael Ferrer, Marçal Gols, Lluís M. Millet, Antoni Pérez Moya, Joan Pich Santasusana, Leo Massó, Oriol Martorell, Edmon Colomer, etc.

Ha gravat 5 discos petits i 2 de grans, en aquest hi trobem "Els Segadors", que va ésser enregistrat els primers dies de setembre de l'any 1976, i el 15 del mateix mes sortia ja al mercat. Una representació de l'Orfeó: Ricard Macias, Pep Quintana, Josep Bullich i Rafael Malaret van anar a oferir aquest disc al President de la Generalitat Honorable Josep Tarradellas (en aquell temps encara a l'exili) el dia 21 de setembre del mateix any. Durant l'any 1976 se celebrà el 25 aniversari de la fundació de l'Orfeó; entre els actes que tingueren lloc per aquest motiu cal destacar l'audició de "El Pessebre" del mestre Pau Casals, assistint-hi en Joan Alabreda poeta i col·laborador del mestre Casals. L'obra

SUCCESSO DEL CONCERTO L'ALTRA SERA ALL'ISTITUTO «VIVALDI»

Dolcezza e malinconia nelle voci del coro catalano Enric Morera



I coristes del complex catalano «Enric Morera» de Sant Just Desvern en el curs del seu concert a la sala de l'Institut de música Vivaldi a via Gallilei (Foto S.B.)

Nonostante il freddo e la pioggia abbiamo deviato l'attesa esibizione del gruppo corale catalano «Enric Morera» da piazza della Repubblica all'Istituto Vivaldi, un numero pubblico ha assistito al concerto che ha concluso felicemente la cerimonia di gemellaggio fra Monfalcone e Sant Just Desvern.

In apertura della serata il coro «Erme Grion», diretto dal maestro Narciso Mtniussi, ha eseguito come saluto agli ospiti due brani del repertorio popolare. È salito, quindi, sul palco il complesso corale catalano formato da voci miste che ha presentato una cartellata raffinata e ricca di brani della polifonia dal '500 al barocco, per giungere poi ai canti tradizionali e popolari reperiti nel serbatoio di suoni e vocalizzi tipicamente mediterranei del folclore locale.

Dolcezza e malinconia, duttilità della voce, interpretazione vibrante di passionalità hanno caratterizzato ogni esecuzione del «Morera» esibitosi per la terza volta nella nostra città. Il merito va anche al giovane maestro Xavier Jofre che ha saputo lavorare con le voci dei suoi coristi una musicalità che travalica

fou dirigida pel mestre Enric Casals i cantada per Carme Bustamante, Montserrat Aparici, Enric Serra i Dalmau González amb la col·laboració de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i l'Orfeó de Sants.

Una de les activitats importants que ha realitzat l'Orfeó han estat els dos concursos de composició "Enric Morera", un a l'any 1978 i l'altre al 1979. L'Orfeó ha estat membre del Secretariat dels Orfeons de Catalunya des de l'any 1968 (actualment F.C.E.C.).

Hi han passat uns 200 cantaires, i d'aquells qui el fundaren encara s'hi troben com a membres actius: Mercè Piquet, Teresa Ibàñez, Francesc Mitjans, Josep M. Navinés i Rafael Malaret.

En XAVI JOFRE

Era el novembre del 1979 quan en Xavi (això del mestre no li agrada) entra a formar part de casa nostra per dirigir el Grup Intermedi Verns.

(Deixeu-me fer un incís i dir-vos que tant els Verns com la Colla, són les branques de cantaires adolescents i infantils i mereixen un article a part que més endavant farem). Com deïem, en Xavi al 1979 duia els Verns i el 12 de novembre de 1981 fa el seu primer assaig amb l'Orfeó Enric Morera.

Li demano la seva opinió del camí que han fet junts ell i l'Orfeó.

"Crec que la diferència musical de quan vaig començar a dirigir l'Orfeó amb ara és molt gran. L'Orfeó era un cor que cantava bé però era poc políticament; ara és molt més rigorós i estricte; ha costat dissoldre però estic content -fa una petita pausa i continua- mira, un canvi de director és sempre traumàtic, és un trencament i costa d'assimilar per la gent, el director se sent insegur i tot plegat costa. Un director no és un senyor que té un llibre de receptes miraculoses, costa poder funcionar, però et repeteixo que jo estic content de la tasca feta."

Què creu que li falta a l'Orfeó?

"Depèn, pot semblar que falta quelcom o que no falta res. L'Orfeó és un bon cor de gent afeccionada sense cap mena d'aspiració semi-professional; en aquest sentit ha assolit el millor... Per dir-ho clarament, l'Orfeó és un cor molt digne però li fa falta plantejar-se fins on vol arribar".

Creus que la gent de fora sap què és l'Orfeó? "Mira, quan es parla d'orfeons tothom pensa amb l'Orfeó Català i això és ridícul, perquè no és representatiu dels orfeons. A la gent li falta informació de com és i què fa l'Orfeó i té una visió passada d'ell. L'Orfeó és viu, i si no fos així no tindria un director de 25 anys".

A l'Orfeó li manca o li sobra gent? "Sí, falta gent i sobretot homes. Si la gent ve els dilluns i dijous i jo treballo amb aquesta gent vol dir que no sobren perquè aquesta gent és l'Orfeó. Si la cosa evoluciona cap a un treball cada vegada més rigorós és possible que hi hagi gent que deixi d'interessar-li, i això és comprensible.

Penso que mentre la gent em segueix i puguem fer obres que ens enriqueixin, estiraré la corda mentre pugui; tingues en compte que sóc un professional de la música." Què demanaries a la gent que vulgui venir a cantar?

"Bàsicament ganes de treballar sobre altres consideracions, com solfeig o una veu bonica; repeteixo que és bàsic tenir ganes de treballar. Amb això vull dir cantar, conèixer diferents autors, èpoques, estils; pensa que tot això és un enriquiment per a la persona".

Com et trobes dins l'Orfeó?

M'hi trobo molt bé, les circumstàncies no han dut a una coneixença humana profunda, però últimament ha millorat molt positivament. El seu ambient és molt normal, es respira el mateix ambient que altres cors, són persones que durant l'assaig es troben, però molts d'ells després segueixen la seva vida".

Falta joventut?

La qüestió té dos aspectes diferents. L'esperit jove que no falta entre els cantaires i la manca de veus d'homes joves; en canvi en les dones hi ha una barreja molt sana d'edats.

Com veus la direcció actual dels orfeons?

"En aquest país hi ha hagut dues línies de direcció: la dels orfeons i la de les corals com Sant Jordi, Madrigal, gent com Oriol Martorell, Leo Massó, Manuel Cabero, etc. La gent jove ha seguit aquesta línia a que han dut aquests personatges."

En Xavi té ganes de fer coses i l'Orfeó també i això és bo, 'bo per a tots els qui estem "tocats" per la música.

En Josep Falcó

Fa uns 6 anys que en Josep Falcó canta a l'Orfeó, actualment és el seu president i abans ja era membre de la junta.

Somriu en preguntar-li si és difícil ésser president de l'Orfeó.

A vegades sí que ho és. Sempre no es pot contentar tothom.

Al principi de ser president em va tocar viure el canvi de director i no és fàcil aquest pas."

Fa una pausa i continua "L'Orfeó és bona gent, i respon força bé... encara que a l'hora de treballar ja se sap amb qui es compta." Estàs content de l'Orfeó?

"Sí molt, actualment hi ha força joventut i tenen interès. Ha millorat molt la qualitat i el nombre de cantaires. Crec que l'Orfeó s'hauria de conèixer més a nivell humà. Actualment és una de les èpoques en què es respira bon ambient. Crisis n'hi ha hagut però ara funciona força bé.

Per l'Orfeó ha passat molta gent. Uns vénen per cantar, altres per fer relacions socials, altres marxen per raons d'estudis, de feina, compromisos familiars. Això no es pot agafar com a cosa negativa, doncs és natural.

Crec que en aquest moment tenim quasi el nombre ideal de cantaires però falten veus masculines."

Com respon el poble envers l'Orfeó?

L'Orfeó té un públic fidel que ens ve a escoltar sempre que actuem a Sant Just, no és així en canvi quan ve algú de fora, això et sap greu perquè les coses es fan amb interès i perquè la gent pugui gaudir d'actes musicals força dignes."

Que diries per acabar?

"Que estic molt content de l'esforç que hem fet la gent de l'Orfeó en condicionar les noves dependències que allotgen l'Orfeó, els Verns, la Colla i l'Escola de Música. Tot, absolutament tot, ho hem fet nosaltres. Per això dic que som bona gent."

Gràcies Rafael, gràcies Xavi, gràcies Josep i fins l'assaig vinent.

Maria Quintana

Per què un mapa o carta arqueològica de Sant Just

Desmitificar el passat

Nosaltres avui podem advertir els diferents indrets que al nostre poble constitueixen el marc de l'hàbitat dels qui en podríem dir els nostres avant-passats més llunyans. I ho podem plantejar d'aquesta manera, condicionalment, perquè es fa molt difícil, per no dir absolutament impossible, ésser els seus descendents directes.

Sant Just Desvern a través del temps s'ha constituït, com la majoria dels pobles del nostre país, amb les anades i vingudes de diverses persones, que en definitiva constitueixen la població actual, però això esdevé un altre tipus de temàtica. No vull pas amb això treure-li importància, però, al coneixement del nostre poble en les seves primeres facetes humanes, quan tot aquest cos físic que constitueix la Vall del Vern, s'endinsa en la serralada del Colce-rola en el seu estroncament de Sant Pere Màrtir, el qual esdevé un valuart natural que ens resguarda de la marina de l'est per deixar pas al vent del nord, o "de la palla", com deia el Sr. Fontanals (antic boter), i que prové del Montseny tot transcurreguent per la depressió prelitoral i concretament per les comarques del Vallès. El que persegueixo amb aquest plantejament, pot ser una pauta per a treure'n fins i tot experiències que ens poden fer pensar en el nostre present, sense veure en aquells temps prehistòrics i antics una mena d'història sagrada que ens ha precedit a casa nostra. I és en aquest sentit quan realment ens podem considerar hereus, o millor dit els seus descendents culturalment parlant. És aquesta la tasca, la de veure en quin grau es dona aquest fet, el d'una experiència cultural a Sant Just, el que ens proposem i que a hores d'ara solament se'ns manifesta en el terreny purament arqueològic, és a dir de la recerca de les restes de cultura material.

Algú, amb una visió reaccionària de la història, ens ha dit que els ibers foren els nostres avis, símbol o alegoria nefasta que ens endinsa vers una forma de veure els orígens del nostre país, i en aquest cas del nostre poble, d'una forma enfosquida, sen-

se contribuir autènticament a un coneixement enriquidor, avocant-nos vers una visió mitificadora. Aquests plantejaments que s'originen en determinats "cercles culturals", tot i potser la seva bona intenció, desmereixen qualsevol consideració en quant que són incapaços de donar-li un sentit actual a l'activitat que porten a terme, al mateix temps que ens demostren una demagògia tendenciosa.

Així, per exemple, estariem encara amb una mentalitat molt antiga, amb una veneració religiosa vers els nostres avant-passats, com feien molt segurament les dones i els homes que deuriem viure en la possible vil·la romana que podríem localitzar entre els carrers Major-Carretera Reial, i Bonavista-Rambla de Sant Just, i de la qual no solament podem aportar els testimonis d'un fragment de mosaic aparegut el 1.884 al Carrer Electricitat, entre la Rambla i el carrer de l'Ateneu, sinó que a més dels fragments d'àmfores, i d'altres possibles restes ceràmics desapareguts, i que ens situen en plena època imperial, en els dos primers segles de la Era Cristiana. També va aparèixer, recentment, i molt segurament provinent de la mateixa vila romana, un exvot o deuet familiar al n° 16 de la Rambla. Aquestes imatges, per altra banda, signifiquen o són la representació del fort patriarcat lligat a un culte als avant-passats familiars, dels residus de gentilicis i dels poders autàrquics sobre d'un territori, així com el poder indefugible del "Pater Família"; en definitiva, aquests cultes que situaven les persones en sistemes tancats de comportaments fixes, i que alhora condicionaven la seva conducta.

O a un altre nivell: com hom pot afirmar, o podem parlar d'un origen de la Cultura Ibèrica -com s'ha arribat a afirmar- a La Penya del Moro- si desconexem per començar l'hàbitat de la nostra comarca, i la relació amb la resta de les àrees o societats ibèriques del nostre país?. Si ens restringim però a un àmbit local, podem dir que efectivament a La Penya del Moro ens trobem amb un poblat iber antic, amb restes materials que manifesten la relació en-

tre aquest i la costa, d'una manera o d'altra, amb els navegants grecs o fenicis que en els segles VII i VI a.C. deuriem cabotar en un indret del marge esquerre del delta del Llobregat. I si efectivament La Penya del Moro esdevé l'origen de la cultura Ibèrica ho haurem d'entendre, doncs, dins d'un marc del nostre terme municipal i rodalies, fins i tot pel punt estratègic que representa la Penya del Moro en el Delta del Llobregat; en principi perquè esdevé l'hàbitat més antic d'aquesta cultura en aquesta àrea geogràfica, amb un temps d'ocupació en dos moments: un primer definit com un horitzó cultural que es caracteritzaria per la presència de fragments ceràmics de marcada personalitat grega i ibero-fenícia de finals del s.VI a.C., aquesta última en el seu desplegament cultural del S.E. de la Península a finals del s.VII i VI a.C., i un segon període o moment entre el 425 i 350-300 a.C.. Malgrat això, ignorem l'emplaçament de la seva mecròpoli i també l'estructura del seu hàbitat en el primer moment d'ocupació.

Aquesta tradició o ritual d'incineració dels difunts, tot col·locant les seves cendres en gerres i enterrant-les al terra, fou heretada dels grups indoeuropeus que s'escampen per arreu del nostre país donant lloc a la cultura d'Halstatt a Catalunya durant una bona part del període que s'ha definit com del Bronze Final: 1200-1000-750 a.C., arribant fins a la primera Edat del Ferro, tot manifestant-se fins els inicis dels poblats ibers més antics durant el s.VI a.C.. No seria gens d'estrany, doncs, una troballa d'aquestes característiques a Sant Just o als seus voltants, i a més tenint en compte que coneixem per altra banda un hàbitat representatiu d'un moment pels volts del 750 a.C., i que és el fons de cabanes excavant per J.Rovira i M.A.Petit a Can Cortès, el qual ens dona uns precedents d'aquests moments de transició entre el Bronze Final, en les seves darreres fases, i el Ferro Antic o Primera Edat del Ferro, aproximadament a finals del s.VIII i els segles VII i VI a.C..

Jordi Pérez

CARME

CONFECCIÓ I GÈNERE DE PUNT

c/. Verge dels Dolors n° 2

Telèfon 372.80.77

SANT JUST DESVERN (Barcelona)

restaurant

can Melich
banquets · terrassa bar

Tel. 372 82 11. SANT JUST DESVERN (Barcelona)

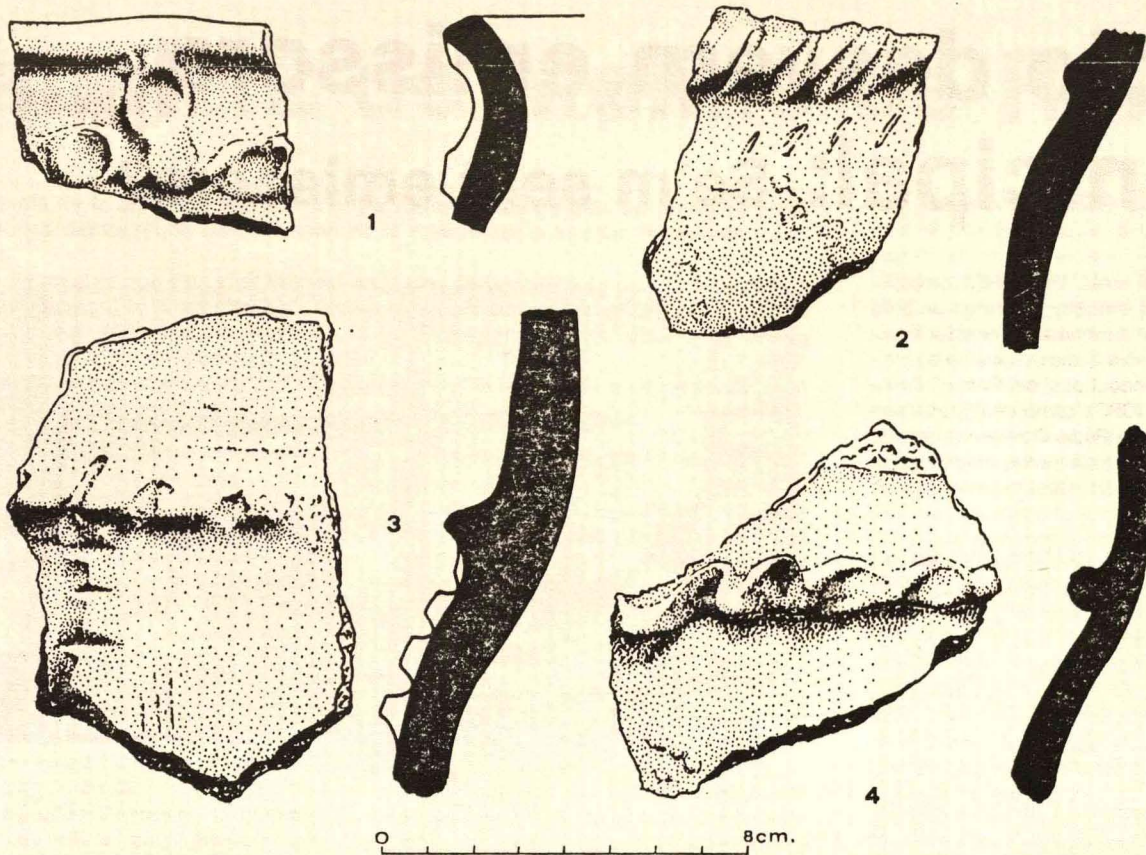


Fig.2: Materials corresponents al primer nivell d'habitació de la Peña del Moro: Finals del s.VI a.C.. Segons J. Barberà i E. Sanmartí (1977)

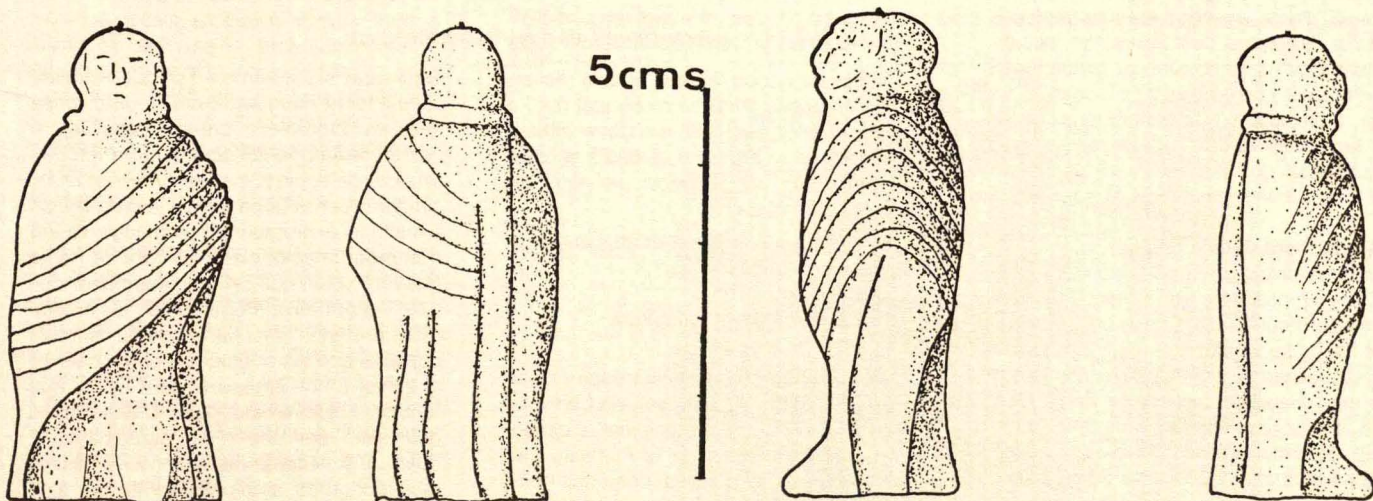


Fig.1: Estatueta de fang trobada a la casa n° 16 de la Rambla de Sant Just

<p>RAMON PAGÉS Reparacions TV</p> <p>Sant Lluís, 17 baixos Tel. 371.99.65 sant just desvern</p>	<p>Floristeria-Plantes-Aquàrium</p> <p><i>Flors Loreto</i></p> <p>Creu, 66 Parada Mercat, 33-34 - Serral, 12 - Tel. 372.31.03</p>	<p>FOTO CINE REPORTAJES</p> <p>BORIA</p> <p>RELOJERIA JOYERIA Fotos carnet al instant Major, 3 tel. 372.03.51 Sant Just Desvern</p>
--	--	--

Ràdio desvern, emissora municipal: se'm sent emissora?

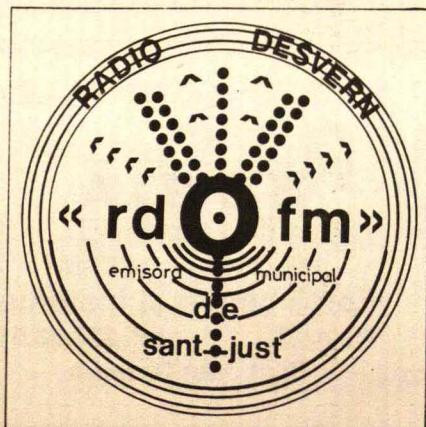
Al nº 44 de LA VALL DE VERÇ, corresponent a gener d'enguany, apareixia un breu titolat així. Era la primera manifestació pública d'una notícia que a mitjans de desembre s'havia conegut al sí del Consell Popular de Cultura (CPC). Lamentem, però, que els promotors de Ràdio Desvern no entenguessin el sentit -bon sentit, evidentment- amb que l'esmentat escrit estava fet.

Neix la idea

Un dels promotors, en Manel Guiu, ens comenta que fa uns sis anys va formar part d'un intent per a muntar una emissora a St. Just. L'ambient no era propici i així morí la idea. Més recentment, uns joves del poble que havien col·laborat amb Ràdio Estudi Esplugues van demanar suport a l'Ajuntament per tal de tirar endavant el projecte. Això era fa mig any. A partir d'aquí, les inquietuts i l'entusiasme de diversa gent s'uneixen i s'escampa la idea, fins a trobar les 19 persones que ara hi treballen. El nombre, però, no està tancat i tothom que ho vulgui pot afegir-se al grup. Suggerixo un nom i un telèfon: Manel Guiu, 371.54.06. Inicialment, el projecte contemplava la creació d'una emissora estrictament comercial. Davant el cost econòmic, decidiren estudiar l'altra possibilitat que la legislació ofereix: una emissora institucional, és a dir, municipal. L'Ajuntament local va rebre la proposta no massa favorablement, degut al cost que la posta en marxa i posterior manteniment havien de suposar-li.

L'Ajuntament canvia d'idea

Vistes les possibilitats de la caixa municipal, el grup promotor tornà al plantejament d'emissora comercial. Com a una nova entitat del poble, demanaren una subvenció i aquesta vegada l'alcalde els manifestà que era prou viable la creació de Ràdio Desvern, emissora municipal, mitjançant la fórmula, determinada per la normativa vigent, segons la qual una emissora municipal no pot emetre publicitat -emissora comercial- però sí pot tenir patrocinadors de programes. Amb això, el cost de manteniment previst inicialment (500.000 pessetes/any)



Parador: Del pis de sobre sortiran les ones santjustenques.

podria ésser cobert, si més no a la meitat, descarregant la despesa municipal que, a la pràctica, consistiria en eixugar el dèficit. Al desembre es presentà la idea a la resta d'entitats culturals del poble, per mitjà del CPC qui recomanà:

- Que certs temes siguin tractats per persones especialitzades.
- Creació d'un patronat
- Utilització preferent del català.
- Captació de més gent.

La forma de gestió definitiva depèn de la decisió final de l'Ajuntament, via Comissió informativa, CPC i Ple municipal. L'esquema de patronat proposat (a imitació d'altres emissores municipals) dona una composició de base a un regidor per cada partit amb representació a l'Ajuntament, l'alcalde com a president, un representant de les entitats culturals (nomenat pel CPC) i un altre de les entitats cíviques (A.A.V.V.) i, evidentment, un membre de l'equip de l'emissora que actuarà com a coordinador-director. La missió del patronat seria la de "control·lar i gestionar" l'emissora.

Per St. Jordi, inauguració?

Davant l'anunci fet pel delegat del govern central a Catalunya de recollir totes les sol·licituds d'emissores municipals i "endur-se-les" cap a Madrid, l'Ajuntament té pressa per prendre l'acord que permeti de fer la demanda pròpiament. Quan llegiu aquest article, és quasibé segur que s'hagi aprovat en un Ple i tiri endavant la iniciativa. Restava pendent, però, la decisió sobre el funcionament definitiu.

Sigui com sigui, sembla ser que l'alcalde voldria fer la inauguració per St. Jordi, cosa que els promotors creuen possible, si contem amb la col·laboració de tothom. En principi, estan previstes 5 hores d'emissió diària per la tarda (dilluns a divendres) i 6 matinals el dissabte i el diumenge. Quant a la programació, els promotors de Ràdio Desvern volen que sigui eminentment cultural i informativa. Per a decidir els continguts, pretenen fer una enquesta entre la població que els orienti, així com conèixer si es vol o no l'emissora, com es vol que funcioni i l'idioma a utilitzar. D'entrada, es defineixen per una ràdio participativa i, quant a la llengua, mantenen una posició molt moderada, amb bilingüisme "per a no imposar el català a ningú". El grau d'utilització d'ambdues llengües vindrà determinada per l'enquesta i per les dades del darrer cens, quant a nombre de castellanoparlants i gent que entén el català que viuen a St. Just.

El pressupost de posta en marxa volta el milió i mig, a càrrec de l'Ajuntament. La ubicació prevista és a l'actual biblioteca pública (Parador) que està a punt de ser traslladada a Can Ginestar. Ràdio Desvern compartirà l'edifici amb d'altres serveis culturals. Sembla segur, però, que aquests no seran els Joves Barri Sud, qui romanaran al seu actual estatge, tal com ells havien demanat insistentment.

Així que ben aviat escoltarem Ràdio Desvern, "l'emissora que us parla en santjustenc", emissora municipal en FM i estereofonia. No us en oblideu. Tanco l'emissió.

Josep-Lluís Gil

Canal 12 de Molins de Rei

Amb l'agonia de la dictadura tornà a prendre volada al nostre país un fenomen pròpi dels períodes democràtics dins el camp de la comunicació escrita: la premsa local-comarcal.

Més tard, i a mesura que s'ha anat avançant en la vida democràtica i a partir de les ràdios lliures, han aparegut tot un regitzell d'emissores radiofòniques endegades per grups de veïns, unes, i pels Ajuntaments, les altres, la pràctica totalitat de les quals tenen com a camp d'acció el poble on es troben situades.

Ara, un fenomen nou comença a aparèixer en el món de la comunicació audiovisual al nostre país: les televisions locals.

En efecte, fa ja temps que se sent parlar de les televisions locals, una de les quals, RTV Cardedeu, és potser la més coneguda tant per les seves activitats com pel fet que els seus estudis varen ésser tancats per la policia fa un parell d'anys, fet que va transcendir a l'opinió pública.

La majoria d'aquestes emissores neixen a partir de gent afeccionada a la electrònica o bé al video, i tenen com a finalitat l'enregistrament i l'emissió d'actes que tenen lloc en el poble, ja siguin festes populars, sessions de l'Ajuntament, competicions esportives... com la producció de programes propis; encara que l'emissió de programes difícilment pot ésser diària degut a l'alt cost econòmic del material necessari per a la seva producció, com a la manca de temps per a la seva realització. Cal assenyalar que la gent que tira endavant les televisions locals s'ocupen d'elles com a lleure i no com a feina retribuïda, el que fa impossible la seva plena dedicació al medi. Cardedeu, Esplugues, Vallirana, St. Vicenç dels Horts, Mataró, Sant Pau de l'Ordal, Molins de Rei... són pobles on ja han aparegut televisions locals. Una d'elles, Canal 12 de Molins de Rei, ens explica la seva experiència.

Tot va començar quan pensàrem que per què havíem de veure sempre la televisió espanyola i que seria molt bonic de poder tenir una televisió local com tenim una ràdio local; i amb motiu de la Festa Major del 82 ens vam engrescar a filmar els actes de la Festa. Més tard, ens vam posar amb l'esport i anàrem al Poliesportiu a filmar perquè després ho poguéssim veure la gent. S'ha de dir que els actes de la Festa Major la gent els veia "en diferit" per entendre'ns, però els partits del poliesportiu ho fèiem "en directe" i tothom ho podia veure a casa seva estant.

Per a fer aquests tipus de retransmissió calia emetre per UHF des del poliesportiu fins

l'emissora i un cop allà convertíem el senyal en Banda 3ª i emitiem. Per a poder sintonitzar les televisions locals cal buscar el senyal per l'últim sensor (el darrer botó numerat on normalment es pot veure UHF i anar buscant el punt òptim de recepció, que és el mateix que s'utilitza per a veure el video.

Per a poder emetre, cal estar situat en un punt enlairat des d'on es domini el poble, a més a més cal un video, un conversor, un amplificador i una antena. El camp d'abast depèn de l'orientació de l'antena i de la potència de sortida. Ara tenim un bipol orientat cap a St. Vicenç dels Horts i cap a Pallejà. Però en quan hi ha una mica d'obstacle es perd el senyal. Els aparells que nosaltres fem servir ens donen de 3,8 a 4 volts de sortida; això són 150 o 160 miliwatts, el

que vol dir arribar a 2 o 3 Km; amb 1 wat podria arribar fins a St. Boi, però per què volem arribar nosaltres a St. Boi?

L'índex d'audiència és difícil de saber, doncs no emitem sempre. El que fem es anunciar a la ràdio quan anem a emetre i el cert és que, un cop ho anunciem, no deixem de trucar a la ràdio per saber com es pot localitzar l'emissió. La veritat és que la cosa s'ha anat engrescant i sembla que no es pugui anar endarrera. Quasi sense adonar-nos hem fet un canal de televisió local.

Tot això pot continuar fins que ens diguin prou i, pel que veiem, els polítics tant d'una tendència com d'una altra tothom sintonitza el canal, ho troben molt bé... ens recolzen... és més, a Molins ja som un mitjà de comunicació. Fins ara no hem tingut problemes amb la policia, només es podrien produir si algú volgués fer la guita i ens denunciés... però, bé, si algú ens diu que això no és legal, parant s'ha acabat.

Creiem que amb governs municipals d'esquerra seria possible de fer que hi haguessin televisions municipals que haurien de ser el següent pas després que tinguéssim en funcionament el tercer canal, el de la Generalitat.

Joan Gonzalez

Potser aviat veurem equips de televisió com aquest, pertanyent a la televisió local de la ciutat de Swindon de l'Anglaterra.



FERRER

objectes de regal
moble auxiliar
antiguitats

electricitat n.3 bis tf. 3713078 sant just desvern



H.C. SANT JUST

L'HOQUEI BASE A SANT JUST

Com ja és conegut l'H.C. Sant Just, des de fa molts anys, es preocupa per la formació d'una cantera pròpia. A hores d'ara comptem amb molts joves i nens a partir dels sis anys, ja que és necessari iniciar-se de molt petit. La federació organitza les següents categories, fins a 8 anys Pre-Benjamins, de 9 a 11 anys Benjamins, d'11 a 13 Alevins, de 13 a 15 Infantils, i de 15 a 19 Juvenils. El nostre club cobreix totes aquestes categories a més d'una escola on els més petits donen els primers fruits.

Com es pot veure, el camí és molt llarg i els resultats no són sempre els desitjats. Els Pre-Benjamins de vuit anys, en el primer any de competició ja han quedat campions de grup, felicitats nois!. Tanmateix no podem dir el mateix del primer equip que encara continua en el fons de la classificació. Així és l'esport, unes vegades van bé les coses i d'altres no tant, malgrat tot hi ha una cosa que tenim molt clara: la de continuar treballant en profit de l'esport de Sant Just.

La Junta



C. F. RECREATIU

LA SEGUNDA VUELTA EMPIEZA BIEN

De momento hemos empezado la segunda vuelta del campeonato de liga con buen pie, en el primer partido se ganó en campo contrario contra el Can Calders de Sant Feliu por 1 a 2. En el segundo partido jugado en campo propio se ganó al Gavà por el tanteo de 3-1. Al domingo siguiente perdimos en el campo del Vallirana por 2 a 1, en este partido no es un tópico hablar de mala suerte, el Recreatiu mereció por lo menos el empate, en los últimos quince minutos de juego nuestros delanteros tuvieron dos oportunidades clarísimas de gol que el portero del Vallirana paró sin esperárselo.

Por otro lado es obligado reseñar que el equipo juvenil actualmente ocupa el cuarto puesto de su grupo.

GABRIEL CAPARROS



PATINANTGE ARTÍSTIC

CINQUÈ CLUB A NIVELL TERRITORIAL

Informem als socis, col.laboradors i seguidors d'aquest esport que en iniciar-se aquest any s'han celebrat, seguint el calendari de la Federació Barcelonense de Patinatge, les proves territorials de Bronze i Gran Bronze, en les que ha participat el nostre club; aconseguiren passar la prova de Gran Bronze les patinadores Gema Ocaña, Gema Zapater i Silvia Ribas, això els permet de passar a competir en les mateixes proves a nivell Nacional en el proper mes.

D'altra banda, els dies 5 i 6 de març se celebraran (ja s'hauran celebrat per al lector), unes proves d'iniciació per als més menuts, on hi participaran més de deu patinadores del nostre club.

Amb una mica de sacrifici per part de tots anem millorant les classificacions, tant és així que a nivell de clubs, dels 22 existents a nivell territorial, enguany ocupem el cinquè lloc.

En breu es convocarà una junta per donar a conèixer la marxa del club.

La Junta



F.S. SANT JUST

ADÉU AMIC JOAN

Una vegada acabada la primera volta del campionat de lliga, és hora de fer una primera anàlisi sobre el que estant fent els nostres dos equips. L'equip aleví, molt agradablement està ocupant un lloc intermig dins la classificació, el que abans de començar la temporada no ens podíem esperar car era la primera vegada que els nois jugaven junts, i fins i tot la majoria, en venir de col.legis diferents, ni es coneixien.

L'equip senior està notant el salt de passar de Tercera Divisió a Segona Divisió A, només en sols dos anys, i aquesta temporada degut a la pròpia inexperiència dels jugadors i entrenador, així com en alguns partits, a decisions arbitrals, ens veiem ocupant un lloc a la classificació entre els quatre darrers. Esperem i desitgem que aquesta classificació millori i que no tinguem a final de campionat problemes per a mantenir la categoria.

No voldriem acomiadar-nos sense dedicar des d'aquí un record al nostre company i amic Joan, que va estar jugant en el nostre equip fins la temporada passada, i que un desgraciat accident, el passat 13 de febrer, va segar la seva joventut.

Joan, a l'esport de Sant Just en general i al nostre en particular ens has deixat una imatge com a persona i com a esportista que no voldriem mai oblidar, perquè no solament has deixat companys sinó que també veritables amics.

La Directiva

**PESCADERIA
ISABEL**

**Creu, 7 Tel. 372.08.01
SANT JUST DESVERN**

GRANJA PIPO

cl. Sadet, nº 27

**ESMORZARS I BERENARS
ENTREPANS CALENTS I FREDS**

**OBERT DE DILLUNS A DIVENDRES
DE 8 A 21,30**

**ANEXO
boutique**

**ALTA COSMÈTICA
I PERFUMERIA**

Saló de Bellesa - Depilació
Massatge corporal

Creu, 81 Tel. 372.45.53

Handbol femení Campiones !!

El segon diumenge de febrer va acabar el campionat de lliga de handbol de la segona categoria provincial femenina. Aquest dia es proclamà oficialment campió del grup l'equip del C.H. Sant Just. Diem oficialment perquè feia moltes setmanes que les fèmnes del Sant Just eren líders en solitari. Al final, setze partits jugats i 32 punts, el que vol dir que l'equip local no ha conegut més que victòries, aconseguint ser el menys golejat i el màxim golejador, i amb vuit punts per sobre del segon classificat, La Caixa.

Si pensem que aquest ha estat el segon any que l'equip femení participa en el campionat de lliga, i que la temporada anterior quedà penúltim, cal pensar que enguany el treball realitzat per jugadores i entrenador ha estat molt notable.

L'equip entrenat per Pedro Ramirez està format per noies de Sant Just, Esplugues, Barcelona,... que treballen al poble i practiquen el handbol al finalitzar l'horari laboral. L'any que vé estrenarà nova categoria, 2ª A, i neixerà un nou equip de juvenils que ja s'està format en col.laboració amb l'Institut de B.U.P.

Des d'aquestes línies els hi fem arribar la nostra felicitació, al temps que les hi desitgem molts èxits i bona sort en el ja encetat torneig de Copa.

Antoni Anguera



D'esquerra a dreta, Pedro Ramirez, Olga, Maria del Valle, Marta, Elena, Rosario, Encarna, Montse, Catty i Rosa.
No hi són a la foto, Carmen, Ana, Mari Angeles, Santi i Trini.

CLASSIFICACIONS

		Posició/ total equips	p u n t s
F.C. SANT JUST	1ª regional	14/18	18
C.F. RECREATIU	3ª regional	13/18	10
F. SALA SANT JUST	2ª divisió A.	15/20	12
HOQUEI	1ª divisió	14/15	10
BÀSQUET	3ª categoria	4/15	21
HANDBOL	2ª categoria	2/16	26

LA TRAVESSA SANTJUSTENCA

Justet, justet els hi ha anat als germans Tost del carrer Bonavista. Amb només vuit encerts (el mínim amb opció a premi), han estat els guanyadors de la travessa del mes de gener. Aquest és el catorze correcte: (X,2,1,1), (1,-,X), (1,1,X), (X,1), (1,X). El sisè partit no se celebrà per mal temps.

I ara, i fins el 31 de març, podeu adreçar-nos la quarta travessa.

Nom i cognoms: LA VALL DE VERÇ
Adreça: Secció Esportiva
Telèfon: c/.Ateneu, 3
(o bústia del Poliesportiu).

TRAVESSA N° 4 (mes de Març)

		1-X-2
FUTBOL	1. F.C. SANT JUST - Cornellà	<input type="checkbox"/>
	2. G.Tarragona - F.C. SANT JUST	<input type="checkbox"/>
	3. C.F.RECREATIU - S. Sant Feliu	<input type="checkbox"/>
	4. B. Angel - C.F.RECREATIU	<input type="checkbox"/>
F.SALA	5. Garriga - F.S. SANT JUST	<input type="checkbox"/>
	6. F.S.SANT JUST - Mollet	<input type="checkbox"/>
	7. CBB 78 - F.S.SANT JUST	<input type="checkbox"/>
HOQUEI	8. H.C. SANT JUST - Barcino	<input type="checkbox"/>
	9. S. Terrassa - H.C.SANT JUST	<input type="checkbox"/>
	10. H.C. SANT JUST - Lloret	<input type="checkbox"/>
BASQUET	11. Igualada - C.B.SANT JUST	<input type="checkbox"/>
	12. Esplugues - C.B.SANT JUST	<input type="checkbox"/>
HANDBOL	13. Esplugues - C.H. SANT JUST	<input type="checkbox"/>
	14. C.H. SANT JUST - Palautordera	<input type="checkbox"/>

El terror cavalca de nou

Al llarg d'aquest darer mes, no s'ha produït cap novetat en la situació personal d'en Carles i d'en Xavier: encara resten empresonats a Carabanchel. Això no vol dir que no es facin coses per aconseguir l'alliberament dels nostres veïns. D'alguna manera lligat amb el tema políticament és el mateix: val la pena fer

esment a les detencions de tres independentistes a primers de Febrer, dos d'ells de St. Boi i col·laboradors del grup que protagonitzà les accions de defensa d'en Xavier i d'en Carles. Aquestes detencions van generar una polèmica entre un dels afectats -en Josep M^a Cervelló- i el governador civil, el primer mantenint la denúncia dels maltractaments rebuts a comissaria i el segon

negant que la policia actuï d'aquesta manera. Al moment d'ésser alliberat, en Cervelló "rebé" disculpes per l'equivocació, així com "records" per la gent de la Comissió Cívica, tot assegurant que "St. Just ens ha donat molta feina..."

Entre els familiars i amics ha seguit la impaciència i la confusió, davant la persistent demora en la sol·licitud de la llibertat provisional. Les visites a Carabanchel s'han succeït, amb presència d'alguns amics que s'han desplaçat a saludar-los. També hi han anat l'alcalde, en Robert Ramírez, i el regidor Antoni Malaret (veure pàg.5).

El darrer 26 de febrer tingué lloc, a la sala municipal de l'Ateneu, un recital de rock a càrrec de quatre grups locals. Aquest acte en solidaritat i suport amb els nostres conveïns, comptà amb l'assistència d'uns 250 joves del nostre poble i amb la tristament nefasta actuació de la guàrdia civil que la setmana anterior va produir un ambient de por, amb una actitud que qualificaria pròpia d'altres temps. (Vegeu el text adjunt, editat per la Comissió Cívica de St. Just). Finalment, dir que ha baixat l'assistència de veïns a les assemblees dels dijous que han quedat reduïdes als familiars i amics. S'han anat rebent, però, les aportacions econòmiques al compte 519-7 de la Caixa del Penedès, of. de St. Just. La CCV insisteix en la necessitat de manifestar la solidaritat de les dues maneres: assistint a les assemblees i donant suport econòmic a les famílies.

El mes vinent esperem poder dir: Benvinguts, Carles i Xavier!

Josep-Lluís Gil

AL POBLE DE SANT JUST, I A L'OPINIÓ PÚBLICA EN GENERAL

Davant els fets ocorreguts el passat dia 22 en que dos veïns del poble i membres de la Comissió Cívica, van ser cridats a declarar a la caserna de la guàrdia civil (el motiu era segons se'ls digué, que els fulls de la propaganda del recital de ROCK no duïen peu d'impremta) aquesta C.C. vol fer arribar al poble de Sant Just les següents consideracions:

1) Darrera aquest fet no hi altra cosa que un intent de desmoralitzar i desmuntar la Comissió Cívica, al mateix temps que trencar-ne qualsevol relació amb el veïnat. No és sino això el que dugué a la guàrdia civil per les botigues, preguntant per les persones que havien enganxat els cartells a l'aparador, tot amenaçant-los en cas de no facilitar-los els noms. Quan els hauria resultat molt més senzill presentar-se a l'hora de l'assemblea a l'Ateneu, o preguntar a l'Ajuntament que cedeix el local, i no aterroritzar la gent d'aquesta manera. Resulta evident que aquesta actuació pot crear inquietuds entre el veïnat, cosa que es pot traduir en un progressiu allunyament pel cas d'en Carles i en Xavier.

2) La Comissió Cívica sorgida arran de les detencions d'en Carles i en Xavier, ha emprat des del primer moment, accions perfectament lícites i detectables, i per això, qualsevol entorpirment o pressió damunt de la Comissió cal interpretar-ho com un nou atac contra la llibertat d'expressió.

3) Malgrat els entrebancs en que podem trobar-nos o el descorratjament que jaqui sorgir per una espera massa llarga, aquesta Comissió Cívica es refereix una vegada més a seguir defensant els nostres veïns, així com prolongar els esforços tot el temps que calgui per tal d'aconseguir la seva llibertat.

Finalment fem una crida a tot el poble perquè continuï seguint-se identificant amb els ideals que animen a aquesta Comissió Cívica, amb la qual cosa aconseguirem que la solidaritat, que és el lligam Comissió-Poble-companys empresonats, sigui més viva.

Sant Just Desvern, 24 de febrer de 1983

COMISSIÓ CÍVICA DE VEÏNS DE SANT JUST DESVERN

<p>sanitaris J. RIERA</p> <ul style="list-style-type: none"> * Rajoles * Aixetes * Ceràmiques * Calentadors, mampares, i de altres complements <p>Creu, 17 / 371.64.06 Sant Just Desvern</p>	<p>Construccions en fusta</p> <p>Succesor de Gaspar Orriols</p> <p>Font, 23 / 371.21.22 Sant Just Desvern</p>	<p>Ballart</p>  <p>Cistelleria Ceràmiques Art en fibres vegetals</p>	<p>FORN PASTISSERIA</p> <p>J. MILA</p> <p>Bonavista 90 T. 371 13 09 Sant Just Desvern</p>
<p>magatzems</p> <p>GAFAROT</p> <p>badó, 20 371.13.86 creu, 113 371.17.91</p> <p>sant just desvern</p>	<p>can mata rebaixes permanents</p> <p>raval, 28 / 371.17.96 sant just desvern</p>	<p>Lampisteria i electricitat</p> <p>Ferran Asmarats</p> <p>Bonavista, 80/371.11.86 Sant Just Desvern</p>	<p>ADMINISTRACIÓ DE LOTERIA DE SANT JUST</p> <p>Bonavista, 6/ 371.11.94 Sant Just Desvern</p>

Poemes urbans

AVUI M'HE DECEBUT

La nit.
 Les campanes de l'església
 fan una esquerda en el glaç del silenci
 i em destorben un pensament.
 Avui,
 els amics són més distants que mai
 i el cor és incapaç de vibrar per la sentida.
 Avui,
 la imatge somniada tampoc ha esdevingut real.
 Un nou intent d'asserenar-me
 em fa prendre la iniciativa:
 no sé pas qui em persegueix
 ni qui m'escolta.
 Una veu inhumana,
 amagada als racons ombrívols de l'inconscient
 em rebrega el bagatge per la pedra
 i tot trontolla altre cop.
 Un home sol no pot,
 li cal una il·lusió.
 M'ha decebut el missatger de l'amor:
 avui tampoc no m'ha vingut a veure.

COMIAT D'AMOR

M'empeny
 la estranya urgència de l'amor.
 Ara que ja no puc imaginar
 la teva quotidiana presència,
 sembles infinitament fugida,
 invisible,
 llunyana,
 intocable.
 Fa unes hores executàvem
 el nostre darrer cant al déu de l'amor
 i la remor sota els llençols
 aixecava espurnes blanques
 i s'incendiava l'aire
 que els incrèduls contaminen.
 Vet aquí que encara existim:
 ja no llençarem pijames contra les ombres
 ja no estarem mai més junts,
 ja no pensarem que potser ens hem equivocat.
 Ens hem equivocat.
 Els llençols tornen a ser freds
 i el tic-tac del rellotge torna a ser molest;
 demà m'aixecaré altre cop
 de mala gana i tard.
 Ara, amb la cridària del silenci
 s'enceta novament la tragèdia de l'oblit:
 jocs, petons, abraçades i disigs
 s'acumulen a un racó del calaix de les vivències.
 No l'obriré fins que passi la nit.
 (Així t'estimo més que mai)

MISTERIOSA PROFUNDITAT

De la misteriosa profunditat
 dels més elementals sentiments,
 s'aixeca una polsosa i indescriptible imatge,
 mescla d'eufòria i de tristesa
 per la coverdia i per la peresa
 que s'acumula al roig de la sang,
 fent els gestos inútils
 i els pensaments ridículs.
 Doneu-me una resposta
 i us donaré mil perquès,
 doncs cap justificació pot donar-se
 a la invisible, persistent circumstància
 que fa de les persones
 éssers trontollants i insegurs
 que mai sabem tenir certesa
 del camí que hem de prendre.

DES DE L'INFINIT

Un gra de pols ha caigut
 des de l'infinít
 i, en tocar terra, s'ha trencat
 en mil pedaços rojencs i blaus.
 El silenci ha esclatat després.
 Res no se sentia
 fins que el somni
 -o el record del futur-
 s'ha configurat entre les parpelles
 tancades i els ulls enfosquits.
 Un crit, un moble que fa crec
 i el somni
 -o el futur del passat-
 s'esvaeix en un milió de punts grossos
 que il·luminen l'habitable.
 La mà pren paper i llapis
 i comença la disbauxa, la dèria
 El somni se'n va
 i arriba la nostàlgia.
 La solitud s'amaga darrera
 d'una imatge qualsevol
 i ja no és una càrrega.
 La màgia del somni o la raó de la vida:
 prudent,
 covard,
 efímera.
 Una fugida per a un enyor indesxifrabre
 i un batec esclafat per la fredor de l'hivern.

Josep Lluís Gil



Papereria-perfumeria
 Joguines

superservei
elena

i
 parades mercat
 25,26 i 30

371.14.39
 sant just desvern

Aguadé

Serralleria d'obres en
 general
 Forjats artístics
 Portes i finestres de ferro
 i alumini
 Treball en acer inoxidable
 i llautó...
 Badó, 3 3.71.13.91
 Sant Just Desvern

Catalán

Mobles i electrodomètics
 Plaça Joan Maragall, 112
 Telèfon 371.14.86
 Sant Just Desvern

Mecanitzacions Riera, S.A.

Aquest taller va ser fundat pel meu pare, i després de la seva inesperada mort passà a ser dirigit pel meu germà. Jo vaig seguir treballant des del 1957 fins l'any 1981 com a simple obrer en el taller. En arribar aquesta data el taller es va tancar, per circumstàncies desconegudes i sobre les que ningú em va donar explicacions en concret. Aleshores, els altres deu treballadors de l'empresa quedaren també en atur, poquent aquests companys meus acollir-se al subsidi d'atur. Aquest no fou el meu cas donat que jo em vaig creure el meu germà el qual em digué que ell m'ho arreglaria. No obstant, en presentar els corresponents papers em vaig trobar amb la desagradable sorpresa de què no tenia dret a cobrar perquè en la Seguretat Social constava la meua baixa des del 1975. Malgrat això, jo tinc tots els rebuts de les nòmines salarials fins el 1981, i en aquests rebuts hi consten els descomptes legals que ens demanaven i naturalment la part que tributava a efectes de la Seg. Social. Donat que jo sóc nascut a Sant Just i ciutadà d'aquesta vila, molts dels meus companys en atur consideren que he estat més afortunat que ells per ser el germà del dirigent de l'empresa, i per això crec necessari explicar el meu cas a l'opinió pública doncs considero que és un fet immoral i delictiu.

Eus ací doncs la meua pregunta: per què si del meu jornal m'han tret els percentatges reglamentaris fins al 1981, ara no consten en la Seg.Social?. Si no han estat pagats en aquesta entitat, jo els tributava, on han anat a parar doncs?.

Com amics que us considero, voldria que em compreguessin i m'aconsellessin per

tal d'ajudar-me a veure una mica de llum en aquesta situació meua provocada.

Jaume Riera

Seamos Compañeros

"demócrata es aquel que admite que un adversario puede tener razón; que, por lo tanto, deja que se manifieste y acepta reflexionar entorno a sus argumentos"

(Albert Camus; "Combat", Febrero 1.947).

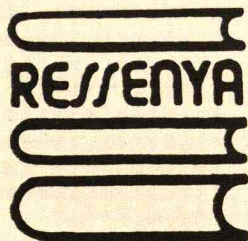
Esta definición, a mi entender, forma parte de los muchos pilares que sostienen una democracia. Saber aceptar el adversario, saber escuchar, saber dialogar. En una democracia estamos, y lo que ocurre es que en la mayoría de los casos esta definición, o no se aplica o no se acepta. Y no me refiero a las élites políticas, que a menudo no sintonizan con la realidad social que los ha elegido; me refiero a las relaciones entre los propios ciudadanos. Ciudadanos que construyen el edificio de la democracia con materiales diversos. Edificio que puede derribarse de no seguir la ciudadanía la citada definición. Ciertamente, en nuestros días, se habla con frecuencia sobre la debilidad de la democracia, de su escasa consolidación, de los peligros que la amenazan... Pues bien, uno de los peligros a tener presente es que, de fallar, en una democracia, la base, es decir, el respeto entre los ciudadanos, el final puede ser toda una aventura. Y lo también cierto es que, en determinados ambientes, todavía se aísla a las personas por su carácter, lengua, ideología, raza, creencia religiosa, a pesar de que nuestra Carta Magna diga lo contrario. Ante una determinada opinión, si las voces contrarias son mayoría se puede ejercer tal presión sobre el opinante que incluso se puede llegar a las amenazas,

agresiones, y venganzas, como estamos acostumbrados a presenciar en el ambiente social en que uno se encuentra. ¡Difícil estaría la situación si todos pensáramos del mismo modo!. Por otra parte si la citada definición se aplicara en nuestros días, fácil sería observar las relaciones amistosas y cordiales entre personas de muchas diferencias ideológicas. He aquí el modelo. Todos somos personas y, por tanto, con criterios diferentes que hay que respetar. Otro trato, y ese sería otro tema a tratar, deben recibir las opiniones en contra de la democracia, de la integridad física de las personas..., que, puesto que son minoritarias, deben tener sus limitaciones legales. El respeto a la persona, lo que implica el respetar su opinión o ideología, no es una virtud humana que todo el mundo acepte; precisamente porque todos nos creemos representantes, únicos poseedores de la verdad. En el aspecto político, ambición y respeto se mezclan a la vez; mientras que entre los ciudadanos el respeto a la opinión de las personas disminuye cada vez más. Por ello en una democracia es lógico elaborar unas normas, que asuma la mayoría, para así respetarnos mutuamente, aunque sea a golpes de ley. Sería deseable el día en que las personas con opiniones diferenciadas dejaran de marginarse y eso: respetarse. A veces la burla o indiferencia ante una opinión manifestada, puede potenciar el odio entre las gentes. La pluralidad de opiniones es una virtud de que no gozan muchos países. Las opiniones de cada uno, sean de carácter político o religioso, por muy distantes que sean, son opiniones respetables. Hablemos, dialoguemos, discutamos, pongamos nuestras diferencias sobre la mesa, hagamos una crítica, pero sobretodo, estrechemos las manos como verdaderos compañeros.

Pere Montagut Piquet

**estudi
marta
roig**

Gimnàs - Jazz
Expressió dinàmica
Freixas, 4
Sant Just Desvern



PAPERS LLIBRES
MATERIAL ESCOLAR
Cl. Creu, 54 - Tel. 371.08.43

Centre Dietètic
macrobiòtica.
aliments naturals.
règims per a aprimar.
herbes medicinals.
llibres naturistes.
classes de cuina.
raval, 8 Tel.3712067
sant just desvern

BANCA CATALANA
c/.Bonavista, 92 s.just desvern

ESTALVI
3^o EDAT

És just donar més
a qui més devem

Los
Navarros

JESUS M.ª MELERO

**COLCHONERIA
Y MUEBLES**

Raval,6 Telèfon 371.20.31
SANT JUST DESVERN

Pintura en General - Rètols
Decoració
Col.locació de suro i moqueta

SALVADOR I MARTI

Telèfon 371.12.26

SANT JUST DESVERN (Barcelona)

Autoservei

SPAR
Mascarell

Creu, 111 / 371.51.01
Sant Just Desvern



AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN

ALCALDIA

INFORMACIÓ DELS SERVEIS MUNICIPALS ACTUALMENT EN FUNCIONAMENT

SEMAP.-

El Servei Municipal d'Assessorament Psicopedagògic, funciona mitjançant conveni entre l'Ajuntament i la Universitat de Barcelona, des del mes de novembre de l'any 1981.

El local del SEMAP es troba a la masia de Can Ginestar.

L'equip està format per Teresa Huguet, Mireia Planas i Isabel Solé i tres becaris.

El treball del SEMAP es duu a terme a 5 escoles del poble, públiques i privades, i abasta des del diagnòstic i orientacions individuals, fins a treball psicopedagògic global. És important assenyalar que aquest treball s'ha de fer sempre conjuntament amb els mestres i amb el suport de les famílies.

ESCOLA D'ADULTS.-

Responsable: Rosa Martínez

Local: Can Ginestar.

L'Escola d'Adults funciona diàriament de 3 a 9. L'equip està format per 3 mestres, més el mestre d'anglès i de català.

Funcionen grups d'alfabetització, certificat escolar, pre-graduat i graduat escolar.

CENTRE PLANIFICACIÓ FAMILIAR.-

L'objectiu d'aquest centre és el d'informar tothom sobre la sexualitat i, especialment, sobre la planificació familiar, és a dir, el coneixement dels diferents mètodes anti-conceptius per a evitar embarassos no desitjats. També es fan visites i anàlisis de prevenció del càncer a la dona.

L'equip responsable està format per una ginecòloga, una llevadora, una ATS i una auxiliar d'ATS.

Horari: Dilluns i dimecres, de 4 a 8 del vespre.

Lloc: c/.Estalvi, 1 (Dispensari municipal, Creu Roja)

Telèfon: 371.30.89

ESCOLA BRESSOL MUNICIPAL.-

Des de 1972 l'Escola Bressol Municipal està al c/.Major, 3 baixos. Telf.: 371.46.47.

Té com objectiu l'educació del nen i l'ajuda als pares que treballen. Hi ha un equip format per 3 educadores i 1 cuinera i servei de neteja.

L'horari és de 8,30 a 17,30h., amb servei de menjador.

Per informació: encarregada Marta Martí.

ASSISTENT SOCIAL.-

L'assistent Social, Carme Segarra, és la responsable dels Serveis Socials de Base.

Mitjançant entrevistes, tracta i orienta els problemes individuals i familiars que els interessats presenten.

El contacte continuat amb la realitat del poble li permet obtenir les dades necessàries per a planificar possibles recursos o serveis per a tota la població o per a grups o sectors específics.

Visites: Dimecres i divendres de 10 a 13 h.

Telf.: 371.11.50 Lloc: Ajuntament.

GIMNÀS MUNICIPAL.-

Local: c/. Creu s/n. (al costat de Correus).

Responsable: Llorenç Garcia Palmero.

Informació: Dilluns, dimecres i divendres de 18,30 a 20,30 h.

Als matins es donen classes de gimnàsia femenina de manteniment i a les tardes, gimnàstica juvenil i infantil, rítmica infantil femenina i judo (de 8 a 14 anys) i karate infantil i adults.

TALLER MUNICIPAL D'APRENTATGE.-

Responsable: Arsenio Gayubas.

Està ubicat a la masia de Can Ginestar i obert als joves a partir de 15 anys, de 9 a 1 i de 3 a 6 de dilluns a divendres.

Activitats: Automoció, Electricitat, Fusta, Mecànica i soldadura.

TALLERS MONTURIOL.-

Responsable: Josep-Lluís Solé. Telf.:371.99.17

Local: Escoles Canigó.

Es fan cursets tot l'any de ciències i tècniques, especialment sobre energies alternatives, dedicats a tots els nens en edat escolar.

Cul de sac

plana d'humor i entreteniments

